32010R1095

L 331/84 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 15.12.2010.

UREDBA (EU) BR. 1095/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 24. studenoga 2010.

o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke, ([1])

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora, ([2])

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, ([3])

budući da:

(1) Financijska kriza u 2007. i 2008. razotkrila je značajne nedostatke u financijskom nadzoru, kako u pojedinim slučajevima tako i u odnosu na financijski sustav u cjelini. Nadzorni modeli na nacionalnoj razini zaostajali su za financijskom globalizacijom i integriranim i međusobno povezanim europskim financijskim tržištima na kojima mnoge financijske institucije obavljaju prekogranične poslove. Kriza je razotkrila nedostatke u područjima suradnje, koordinacije, dosljedne primjene prava Unije i povjerenja među nacionalnim supervizorima.

(2) Prije i tijekom financijske krize Europski parlament je zahtijevao bolje integrirani europski nadzor kako bi se osigurala istinski jednaka pravila igre za sve činioce na razini Unije i kako bi se odrazila sve veća integriranost financijskih tržišta u Uniji (u svojim rezolucijama od 13. travnja 2000. o komunikaciji Komisije o provedbi okvira za financijska tržišta: akcijski plan, ([4]) od 21. studenoga 2002. o pravilima bonitetnog nadzora u Europskoj uniji, ([5]) od 11. srpnja 2007. o politici financijskih usluga (od 2005. do 2010.) – Bijela knjiga, ([6]) od 23. rujna 2008. s preporukama Komisiji o spekulativnim fondovima i vlasničkim ulaganjima koja ne kotiraju na burzi (private equity) ([7]) i od 9. listopada 2008. s preporukama Komisiji o nastavku Lamfalussyjevog procesa: buduća struktura nadzora ([8]) i u svojim stajalištima od 22. travnja 2009. o izmijenjenom prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ([9]) i od 23. travnja 2009. o prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o agencijama za procjenu kreditnog rejtinga). ([10])

(3) U studenome 2008. Komisija je ovlastila Skupinu na visokoj razini kojom je predsjedao Jacques de Larosière da izradi preporuke o tome kako ojačati europske nadzorne režime s ciljem bolje zaštite građana i ponovne izgradnje povjerenja u financijski sustav. U svojem završnom izvješću podnesenom 25. veljače 2009. (dalje u tekstu: „de Larosièreovo izvješće") Skupina na visokoj razini preporučila je da se nadzorni okvir ojača kako bi se smanjio rizik i ozbiljnost budućih financijskih kriza. Preporučila je reforme strukture nadzora financijskoga sektora u Uniji. Skupina je također zaključila da treba uspostaviti Europski sustav financijskih supervizora koji bi se sastojao od triju europskih nadzornih tijela: jednog za bankarstvo, jednog za vrijednosne papire i jednog za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, te preporučila osnivanje Europskog vijeća za sistemske rizike. U izvješću su predstavljene reforme koje su stručnjaci smatrali potrebnima i na kojima se odmah trebalo početi raditi.

(4) U svojoj Komunikaciji od 4. ožujka 2009. pod naslovom „Poticanje europskog oporavka" Komisija je predložila pripremu nacrta zakonodavstva kojim se uspostavlja Europski sustav financijskog nadzora i osniva Europski odbor za sistemske rizike. U svojoj Komunikaciji od 27. svibnja 2009. pod naslovom „Europski financijski nadzor" dala je detaljniji prikaz moguće arhitekture tog novog nadzornog okvira u kojemu se odražava bit de Larosièreova izvješća.

(5) Europsko vijeće je u svojim zaključcima od 19. lipnja 2009. potvrdilo da treba uspostaviti Europski sustav financijskih supervizora koji bi se sastojao od tri nova europska nadzorna tijela. Sustav bi trebao težiti poboljšanju kvalitete i dosljednosti nacionalnog nadzora, jačanju nadzora prekograničnih grupacija i uspostavljanju

([1]) SL C 13, 20.1.2010., str. 1.
([2]) Mišljenje od 22. siječnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) Stajalište Europskog parlamenta od 22. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 17. studenoga 2010.
([4]) SL C 40, 7.2.2001., str. 453.
([5]) SL C 25 E, 29.1.2004., str. 394.
([6]) SL C 175 E, 10.7.2008., str. 392.
([7]) SL C 8 E, 14.1.2010., str. 26.
([8]) SL C 9 E, 15.1.2010., str. 48.
([9]) SL C 184 E, 8.7.2010., str. 214.
([10]) SL C 184 E, 8.7.2010., str. 292.

jedinstvenih europskih pravila koja bi se primjenjivala na sve sudionike na financijskim tržištima unutar unutarnjeg tržišta. Naglasilo je da europska nadzorna tijela također trebaju imati nadzorne ovlasti nad agencijama za procjenu kreditnog rejtinga i pozvalo Komisiju da pripremi konkretne prijedloge o tome kako bi Europski sustav financijskih supervizora mogao igrati važnu ulogu u kriznim situacijama, naglašavajući da odluke koje donose europska nadzorna tijela ne bi smjele utjecati na fiskalne odgovornosti država članica. Komisija je podnijela Prijedlog uredbe o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za procjenu kreditnog rejtinga. ([1]) Europski parlament i Vijeće trebaju razmotriti taj prijedlog kako bi se osiguralo da europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (dalje u tekstu: „Nadzorno tijelo") ima odgovarajuće nadzorne ovlasti nad agencijama za procjenu kreditnog rejtinga, imajući na umu da Nadzorno tijelo treba izvršavati isključive nadzorne ovlasti nad agencijama za procjenu kreditnog rejtinga koje su mu povjerene Uredbom (EZ) br. 1060/2009. S tim ciljem, Nadzorno tijelo treba imati odgovarajuće ovlasti za ispitivanje i izvršavanje, kako je navedeno u relevantnom zakonodavstvu, kao i mogućnost naplaćivanja naknada.

(6) Europsko se vijeće 17. lipnja 2010. složilo da „države članice trebaju uvesti sustave pristojbi i poreza financijskim institucijama kako bi se osigurala pravedna raspodjela tereta i odredili poticaji za obuzdavanje sistemskog rizika. Te pristojbe i porezi trebaju biti dio vjerodostojnog okvira za sanaciju. Hitno je potreban daljnji rad na njihovim glavnim značajkama i potrebno je pažljivo razmotriti pitanja jednakih pravila igre za sve te kumulativne učinke različitih regulatornih mjera".

(7) Financijska i gospodarska kriza stvorila je stvarne i ozbiljne rizike za stabilnost financijskoga sustava i funkcioniranje unutarnjega tržišta. Ponovno uspostavljanje i održavanje stabilnog i pouzdanog financijskog sustava apsolutni je preduvjet za očuvanje povjerenja i usklađenosti na unutarnjem tržištu, a time i za očuvanje i poboljšanje uvjeta za uspostavu u potpunosti integriranog i funkcionalnog unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga. Nadalje, dublja i bolje integrirana financijska tržišta pružaju bolje mogućnosti za financiranje i diverzifikaciju rizika, te time pridonose poboljšanju sposobnosti gospodarstava da apsorbiraju šokove.

(8) Unija je dosegnula granice onoga što se može učiniti sa sadašnjim statusom odbora europskih nadzornih tijela. Unija ne može ostati u situaciji kada ne postoji mehanizam koji bi osigurao da nacionalna nadzorna tijela donose najbolje moguće nadzorne odluke za prekogranične sudionike financijskih tržišta, kada nema dovoljno suradnje i razmjene informacija među nadzornim tijelima, kada zajedničke akcije državnih tijela zahtijevaju složene aranžmane kako bi se u obzir uzeli najrazličitiji regulatorni i nadzorni zahtjevi, kada su nacionalna rješenja najčešće jedini mogući odgovor na probleme na razini Unije i kada postoje različita tumačenja istoga pravnog teksta. Kako bi se uklonili ovi nedostaci i osigurao sustav koji je u skladu s ciljem stabilnog i jedinstvenog financijskog tržišta Unije za financijske usluge te koji nacionalna nadzorna tijela povezuje unutar čvrste mreže Unije potrebno je oblikovati Europski sustav financijskog nadzora (dalje u tekstu: „ESFS").

(9) ESFS treba biti integrirana mreža nacionalnih i Unijinih nadzornih tijela, pri čemu bi svakodnevni nadzor ostao na nacionalnoj razini. Također treba postići veću usklađenost i dosljednu primjenu pravila za sudionike na financijskim tržištima u cijeloj Uniji. Osim Nadzornog tijela, treba osnovati i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) kao i Zajednički odbor europskih nadzornih tijela (dalje u tekstu: „Zajednički odbor"). Europski odbor za sistemske rizike (dalje u tekstu: „ESRB") treba biti dio ESFS-a za potrebe zadaća navedenih u ovoj Uredbi i Uredbi (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća. ([2])

(10) Europska nadzorna tijela (dalje u tekstu zajedno se nazivaju: „ESA-e") trebaju zamijeniti Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/78/EZ, ([3]) Odbor europskih nadzornih tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/79/EZ ([4]) i Odbor europskih regulatora za vrijednosne papire koji je osnovan Odlukom Komisije 2009/77/EZ ([5]) i preuzeti sve zadaće i nadležnosti tih odbora, uključujući, prema potrebi, i nastavak rada i projekata koji su u tijeku. Opseg djelovanja svakog europskog nadzornog tijela treba biti jasno definiran. ESA-e trebaju biti odgovorne Europskom parlamentu i Vijeću. Kada se ta odgovornost odnosi na prekogranična pitanja koja su bila koordinirana putem Zajedničkog odbora, ESA-e trebaju putem Zajedničkog odbora biti odgovorne za takvu koordinaciju.

([1]) SL L 302, 17.11.2009., str. 1.

([2]) SL L 331, 15.12.2010., str. 1.
([3]) SL L 25, 29.1.2009., str. 23.
([4]) SL L 25, 29.1.2009., str. 28.
([5]) SL L 25, 29.1.2009., str. 18.

(11) Nadzorno tijelo treba djelovati s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta, posebno osiguravanjem visoke, efektivne i dosljedne razine regulative i nadzora, uzimajući u obzir različite interese svih država članica i različitu prirodu sudionika financijskih tržišta. Nadzorno tijelo treba štititi javne vrijednosti kao što su cjelovitost i stabilnost financijskog sustava, transparentnost tržišta i financijskih proizvoda te zaštitu ulagatelja. Nadzorno tijelo također treba sprečavati regulatornu arbitražu i jamčiti jednaka pravila igre za sve te jačati međunarodnu koordinaciju nadzora za dobrobit cjelokupnoga gospodarstva, uključujući financijske institucije i druge zainteresirane strane, potrošače i zaposlenike. Njegove zadaće također trebaju uključivati promicanje konvergencije u području nadzora i pružanje savjeta institucijama Unije u područjima njegovih odgovornosti. Nadzornom tijelu također treba povjeriti određene odgovornosti za postojeće i nove financijske djelatnosti.

(12) Nadzorno tijelo također treba moći privremeno zabraniti ili ograničiti određene financijske djelatnosti koje prijete urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog ili dijela financijskog sustava Unije u slučajevima koji su navedeni i pod uvjetima koji su propisani u zakonodavnim aktima navedenima u ovoj Uredbi. Ako se zahtijeva takva privremena zabrana u izvanrednim situacijama, Nadzorno tijelo treba tako postupiti u skladu s i pod uvjetima propisanim ovom Uredbom. U slučajevima kada privremena zabrana ili ograničenje određenih financijskih djelatnosti ima međusektorski učinak, sektorsko zakonodavstvo treba osigurati da se Nadzorno tijelo putem Zajedničkog odbora treba posavjetovati i koordinirati svoje djelovanje, prema potrebi, s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje).

(13) Nadzorno tijelo treba na primjeren način uzeti u obzir učinak svojih aktivnosti na tržišno natjecanje i inovacije na unutarnjem tržištu, na globalnu konkurentnost Unije, na financijsku uključenost i na novu strategiju Unije koja se odnosi na radna mjesta i rast.

(14) Kako bi ostvarilo svoje ciljeve, Nadzorno tijelo treba imati pravnu osobnost te upravnu i financijsku autonomiju.

(15) Na temelju rada međunarodnih tijela, sistemski rizik treba definirati kao rizik od poremećaja u financijskom sustavu koji mogu imati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Sve vrste financijskih posrednika, tržišta i infrastruktura mogu u određenoj mjeri biti potencijalno sistemski važne.

(16) Prekogranični rizik uključuje sve rizike koji proizlaze iz gospodarskih neravnoteža ili financijskih poremećaja u svim ili nekim dijelovima Unije koji mogu imati značajne negativne posljedice za transakcije među gospodarskim subjektima dviju ili više država članica, za funkcioniranje unutarnjeg tržišta ili za javne financije Unije ili bilo koje njezine države članice.

(17) Sud Europske unije u svojoj presudi od 2. svibnja 2006. u slučaju C-217/04 (Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije) smatrao je da: „ništa u tekstu članka 95. EZ (sada članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)) ne upućuje na to da se mjere koje je donio zakonodavac Zajednice na temelju te odredbe odnose samo na pojedine države članice. Zakonodavac može smatrati da je potrebno osigurati osnivanje tijela Zajednice koje je odgovorno doprinijeti provedbi procesa usklađivanja u situacijama kada se pokaže da je primjereno donijeti neobvezujuće mjere potpore i okvirne mjere kako bi se olakšala ujednačena provedba i primjena akata koji se temelje na toj odredbi”. [1] Cilj i zadaće Nadzornog tijela – pomaganje nadležnim nacionalnim nadzornim tijelima u dosljednom tumačenju i primjeni pravila Unije i doprinošenje financijskoj stabilnosti koja je potrebna za financijsku integraciju – blisko su povezani s ciljevima pravne stečevine Unije koja se odnosi na unutarnje tržište za financijske usluge. Nadzorno tijelo bi stoga trebalo osnovati na temelju članka 114. UFEU-a.

(18) Sljedeći zakonodavni akti utvrđuju zadaće za nadležna tijela država članica, uključujući njihovu međusobnu suradnju i suradnju s Komisijom: Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima zaštite ulagatelja [2], Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira [3], Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze i o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima [4], Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o ugovorima o financijskom kolateralu [5], Direktiva 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zlouporaba tržišta) [6], Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u

[1] Izvješća Europskog suda 2006. str. I-03771, stavak 44.
[2] SL L 84, 26.3.1997., str. 22.
[3] SL L 166, 11.6.1998., str. 45.
[4] SL L 184, 6.7.2001., str. 1.
[5] SL L 168, 27.6.2002., str. 43.
[6] SL L 96, 12.4.2003., str. 16.

trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ ([1]), Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata ([2]), Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s podacima o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu ([3]), Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ([4]), ne dovodeći u pitanje nadležnost europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) u pogledu bonitetnog nadzora, Direktivu 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ([5]), bilo koje buduće zakonodavstvo u području upravitelja alternativnih investicijskih fondova (AIFM) i Uredbu (EZ) br. 1060/2009.

(19) Postojeće zakonodavstvo Unije kojim se uređuje područje obuhvaćeno ovom Uredbom uključuje i Direktivu 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dopunskom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu ([6]), Direktivu 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja ([7]), Uredbu (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o informacijama o uplatitelju koje se prilažu prijenosu novčanih sredstava ([8]) i relevantne dijelove Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma ([9]) i Direktive 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima ([10]).

(20) Poželjno je da Nadzorno tijelo promiče dosljedan pristup u području sustava za zaštitu ulagatelja kako bi se osigurala jednaka pravila igre za sve i jednak tretman ulagatelja u cijeloj Uniji. Budući da sustavi za zaštitu ulagatelja podliježu nadzoru u njihovim državama članicama, a ne regulatornom nadzoru, Nadzorno tijelo treba moći izvršavati svoje ovlasti iz ove Uredbe koje se odnose na sam sustav za zaštitu ulagatelja i na njegov subjekt.

([1]) SL L 345, 31.12.2003., str. 64.
([2]) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.
([3]) SL L 390, 31.12.2004., str. 38.
([4]) SL L 177, 30.6.2006., str. 201.
([5]) SL L 302, 17.11.2009., str. 32.
([6]) SL L 35, 11.2.2003., str. 1.
([7]) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.
([8]) SL L 345, 8.12.2006., str. 1.
([9]) SL L 309, 25.11.2005., str. 15.
([10]) SL L 271, 9.10.2002., str. 16.

(21) U skladu s Deklaracijom (br. 39) o članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) koja je priložena Završnom aktu Međuvladine konferencije koja je donijela Ugovor iz Lisabona, za razradu regulatornih tehničkih standarda potrebna je stručna tehnička pomoć u obliku koji je specifičan za područje financijskih usluga. Potrebno je omogućiti Nadzornom tijelu da takvu stručnu pomoć pruži i u vezi sa standardima ili dijelovima standarda koji nisu utemeljeni na nacrtu tehničkog standarda koji je razradilo Nadzorno tijelo.

(22) Postoji potreba za uvođenje efektivnog instrumenta za uspostavu usklađenih regulatornih tehničkih standarda u području financijskih usluga kako bi se osigurala, također jedinstvenim pravilnikom, jednaka pravila igre za sve i odgovarajuća zaštita ulagatelja i potrošača u cijeloj Uniji. Kao tijelu s visoko specijaliziranim stručnim znanjem, učinkovito je i primjereno povjeriti Nadzornom tijelu, u područjima koja su definirana pravom Unije, razradu nacrta regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju donošenje odluka u okviru politike.

(23) Komisija treba potvrditi te nacrte regulatornih tehničkih standarda delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a kako bi im dala obvezujući pravni učinak. Oni trebaju podlijegati izmjenama samo u vrlo ograničenim i izvanrednim okolnostima s obzirom na to da je Nadzorno tijelo u bliskom dodiru s financijskim tržištima i najbolje poznaje njihovo svakodnevno funkcioniranje. Nacrti regulatornih tehničkih standarda podlijegali bi izmjenama ako bi bili neusklađeni s pravom Unije, ako ne bi poštovali načelo proporcionalnosti ili ako bi bili u suprotnosti s temeljnim načelima unutarnjeg tržišta za financijske usluge koja su sadržana u pravnoj stečevini Unije koja se odnosi na područje financijskih usluga. Komisija ne bi trebala mijenjati sadržaj nacrta regulatornih tehničkih standarda koje je Nadzorno tijelo pripremilo bez prethodnog usklađivanja s nadzornim tijelom. Kako bi se osigurao neometan i žuran proces donošenja tih standarda Komisiji bi trebalo odrediti rok za odlučivanje o potvrđivanju nacrta regulatornih tehničkih standarda.

(24) S obzirom na tehničku stručnost Nadzornog tijela u područjima u kojima bi se trebali razviti regulatorni tehnički standardi, valja primijetiti navedenu namjeru Komisije da se u pravilu oslanja na nacrte regulatornih tehničkih standarda koje joj podnese Nadzorno tijelo s ciljem donošenja odgovarajućih delegiranih akata. Međutim, u slučajevima kada Nadzorno tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda u roku koji je utvrđen relevantnim zakonodavnim aktom, treba osigurati da se rezultat izvršavanja delegirane ovlasti doista ostvari i da se zadrži učinkovitost procesa odlučivanja. U tim slučajevima, Komisija treba biti ovlaštena za donošenje regulatornih tehničkih standarda ako ne postoji nacrt koji je napravilo Nadzorno tijelo.

(25) Komisija također treba biti ovlaštena za donošenje provedbenih tehničkih standarda putem provedbenih akata iz članka 291. UFEU-a.

(26) U područjima koja nisu obuhvaćena regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima Nadzorno tijelo treba biti ovlašteno za donošenje smjernica i preporuka o primjeni prava Unije. Kako bi se osigurala transparentnost i ojačala usklađenost nacionalnih nadzornih tijela s tim smjernicama i preporukama, Nadzorno tijelo treba moći objaviti razloge zbog kojih nadzorna tijela nisu usklađena s tim smjernicama i preporukama.

(27) Osiguravanje pravilne i potpune primjene prava Unije temeljni je preduvjet za cjelovitost, transparentnost, učinkovitost i uredno funkcioniranje financijskih tržišta, stabilnost financijskog sustava i neutralnih uvjeta tržišnog natjecanja za sudionike financijskih tržišta Unije. Stoga treba uspostaviti mehanizam kojim Nadzorno tijelo rješava slučajeve izostanka primjene ili nepravilne primjene prava Unije koji dovode do njegova kršenja. Taj bi se mehanizam trebao primjenjivati u područjima gdje pravo Unije definira jasne i bezuvjetne obveze.

(28) Potrebno je primjenjivati mehanizam od tri koraka kako bi se omogućio proporcionalan odgovor na slučajeve nepravilne ili nedostatne primjene prava Unije. Prvo, Nadzorno tijelo bi trebalo biti ovlašteno za ispitivanje navodne nepravilne ili nedostatne primjene obveza iz prava Unije od strane nacionalnih tijela u njihovoj nadzornoj praksi, što se zaključuje preporukom. Drugo, ako nadležno nacionalno tijelo ne poštuje preporuku, Komisija bi trebala biti ovlaštena za izdavanje formalnog mišljenja, uzimajući u obzir preporuku Nadzornog tijela, u kojem se od nadležnog tijela zahtijeva poduzimanje potrebnih mjera kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

(29) Treće, radi prevladavanja iznimnih situacija dugotrajnog nedjelovanja dotičnog nadležnog tijela, Nadzorno tijelo bi trebalo biti ovlašteno da u krajnjem slučaju donese odluke upućene pojedinim sudionicima financijskih tržišta. Ta bi ovlast trebala biti ograničena na iznimne okolnosti u kojima nadležno tijelo nije usklađeno s formalnim mišljenjem koje mu je upućeno, te u kojima je pravo Unije izravno primjenjivo na sudionike financijskih tržišta na temelju postojećih ili budućih propisa Unije.

(30) Ozbiljne prijetnje urednom funkcioniranju i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti financijskog sustava u Uniji zahtijevaju brz i usklađen odgovor na razini Unije. Stoga bi Nadzorno tijelo trebalo moći zahtijevati od nacionalnih nadzornih tijela poduzimanje određenih mjera za rješavanje izvanrednih situacija. Ovlast da odredi postojanje izvanredne situacije trebala bi biti dodijeljena Vijeću, na zahtjev bilo koje ESE, Komisije ili ESRB-a.

(31) Nadzorno tijelo bi trebalo moći zahtijevati od nacionalnih nadzornih tijela poduzimanje određenih mjera za rješavanje izvanrednih situacija. Mjere koje Nadzorno tijelo poduzme u tom pogledu ne bi trebale dovesti u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a da pokrene postupak zbog povrede obveze protiv države članice tog nadzornog tijela zbog toga što je propustila poduzeti te mjere, te ne bi trebale dovesti u pitanje pravo Komisije da u takvim okolnostima zatraži privremene mjere u skladu s poslovnikom Suda Europske unije. Nadalje, one ne bi trebale dovesti u pitanje bilo kakvu obvezu koja bi mogla nastati za državu članicu u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije ako njezina nadzorna tijela propuste poduzeti mjere koje zahtijeva Nadzorno tijelo.

(32) Radi osiguranja učinkovitog i efektivnog nadzora i uravnoteženog razmatranja stajališta nadležnih tijela u različitim državama članicama, Nadzorno tijelo bi trebalo moći rješavati sporove u prekograničnim pitanjima među tim nadležnim tijelima, uključujući i unutar kolegija supervizora, pri čemu bi njegove odluke imale obvezujući učinak. Potrebno je osigurati fazu mirenja tijekom koje nadležna tijela mogu postići sporazum. Nadležnost Nadzornog tijela trebala bi obuhvaćati sporove oko postupka nadležnog tijela države članice, njegovog djelovanja ili propusta da djeluje u slučajevima navedenima u pravno obvezujućim aktima Unije iz ove Uredbe. U takvoj situaciji jedan od uključenih supervizora trebao bi biti ovlašten uputiti predmet Nadzornom tijelu, koje bi trebalo djelovati u skladu s ovom Uredbom. Nadzorno tijelo bi trebalo biti ovlašteno zahtijevati od dotičnih nadležnih tijela da poduzmu određenu mjeru ili da se suzdrže od djelovanja radi rješavanja tog pitanja i osiguranja usklađenosti s pravom Unije, što ima obvezujući učinak na dotična nadležna tijela. Ako nadležno tijelo ne postupi u skladu s odlukom o rješavanju spora koja mu je upućena, Nadzorno tijelo bi trebalo biti ovlašteno donijeti odluke izravno upućene sudionicima financijskih tržišta u područjima prava Unije koja su na njih izravno primjenjiva. Ovlast donošenja takvih odluka trebala bi se primjenjivati samo u krajnjem slučaju, a i tada samo radi osiguranja pravilne i dosljedne primjene prava Unije. U slučajevima kada relevantno zakonodavstvo Unije dodjeljuje diskrecijsko pravo nadležnim tijelima država članica, odluke koje donosi Nadzorno tijelo ne mogu zamijeniti ostvarivanje tog diskrecijskog prava u skladu s pravom Unije.

(33) Kriza je pokazala da je sadašnji sustav suradnje među državnim tijelima čije su ovlasti ograničene na pojedine države članice nedovoljan u pogledu financijskih institucija koje obavljaju prekogranične poslove.

(34) Stručne skupine koje su osnovale države članice radi ispitivanja uzroka krize i davanja prijedloga za poboljšanje regulacije i nadzora financijskog sektora potvrdile su da sadašnje uređenje ne predstavlja dobru osnovu za buduću regulaciju i nadzor prekograničnih financijskih institucija u cijeloj Uniji.

(35) Kao što se navodi u de Larosièreovu izvješću, „zapravo imamo dvije alternative: prva je ‚svatko za sebe', moli susjeda za pomoć, ili druga, poboljšana, pragmatična, razborita europska suradnja za dobrobit svih da bi se očuvalo otvoreno svjetsko gospodarstvo. To bi bez sumnje donijelo gospodarske dobiti."

(36) Kolegiji supervizora imaju važnu ulogu u učinkovitom, efektivnom i dosljednom nadzoru sudionika financijskih tržišta koji obavljaju prekogranične poslove. Nadzorno tijelo bi trebalo doprinijeti promicanju i praćenju učinkovitog, efektivnog i dosljednog funkcioniranja kolegija supervizora i, u tom pogledu, imati vodeću ulogu u osiguravanju dosljednog i usklađenog funkcioniranja kolegija supervizora za prekogranične financijske institucije u cijeloj Uniji. Nadzorno tijelo bi stoga trebalo imati potpuno pravo sudjelovanja u kolegijima supervizora radi racionalizacije funkcioniranja kolegija supervizora i procesa razmjene informacija unutar njih te poticanja konvergencije i dosljednosti među kolegijima u primjeni prava Unije. Kao što se navodi u de Larosièreovu izvješću, „narušavanje tržišnog natjecanja i regulatorna arbitraža koja proizlazi iz različitih nadzornih praksi moraju se izbjegavati jer mogu narušiti financijsku stabilnost – među ostalim, poticanjem premještanja financijske djelatnosti u države u kojima je nadzor blaži. Nadzorni sustav mora se smatrati pravednim i uravnoteženim."

(37) U područjima svoje nadležnosti Nadzorno tijelo treba doprinositi i aktivno sudjelovati u razvoju i usklađivanju efektivnih i dosljednih planova za oporavak i sanaciju, postupaka u izvanrednim situacijama i preventivnih mjera kojima se osigurava da financijski sustav snosi troškove, kako bi se smanjio sistemski učinak bilo kakvih neuspjeha te oslanjanje na sredstva poreznih obveznika za spašavanje sudionika financijskih tržišta. Treba doprinositi razvoju metoda za sanaciju posrnulih ključnih sudionika financijskih tržišta tako da se izbjegne zaraza i da se omogući njihova pravilna i pravodobna likvidacija, uključujući, gdje je primjenjivo, usklađene i vjerodostojne mehanizme financiranja, prema potrebi.

(38) U trenutačnom preispitivanju Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. ([1]) o programima osiguranja depozita i Direktive 97/9/EZ zamijećena je namjera Komisije da posveti posebnu pozornost potrebi da se osigura daljnje usklađivanje u cijeloj Uniji. U sektoru osiguranja zamijećena je i namjera Komisije da ispita mogućnost uvođenja pravila Unije o zaštiti osiguranika u slučaju posrnulih društava za osiguranje. ESA-e bi trebale imati važnu ulogu u tim područjima te im treba dodijeliti odgovarajuće ovlasti u pogledu europskih sustava jamstava.

([1]) SL L 135, 31.5.1994., str. 5.

(39) Delegiranje zadaća i odgovornosti može biti koristan instrument u funkcioniranju mreže supervizora kako bi se smanjilo dupliciranje nadzornih zadaća, poticala suradnja i time racionalizirao nadzorni proces, te smanjilo opterećenje za sudionike financijskih tržišta. Ova bi Uredba stoga trebala osigurati jasnu pravnu osnovu za takvo delegiranje. Poštujući opće pravilo da bi delegiranje trebalo biti dopušteno, države članice trebale bi moći uvesti posebne uvjete za delegiranje odgovornosti, na primjer, vezano uz informacije i obavijesti o postupcima delegiranja. Delegiranje zadaća znači da zadaće provodi Nadzorno tijelo ili nacionalno nadzorno tijelo koje nije odgovorno tijelo, dok je za nadzorne odluke i dalje odgovorno tijelo koje je zadaće delegiralo. Delegiranjem odgovornosti, Nadzorno tijelo ili nacionalno nadzorno tijelo (na koje se delegira) bi trebale moći odlučivati o određenim nadzornim pitanjima u svoje ime umjesto tijela koje delegira odgovornosti. Na delegiranja bi se trebalo primjenjivati načelo da se nadležnost za nadzor dodjeljuje supervizoru koji je najprimjereniji za poduzimanje mjera u vezi s određenim predmetom. Preraspodjela odgovornosti bila bi primjerena, na primjer, zbog ekonomije razmjera ili opsega, usklađenosti grupnog nadzora i optimalne upotrebe tehničke stručnosti u nacionalnim nadzornim tijelima. Tijelo koje delegira odgovornosti i ostala nadležna tijela trebaju priznati odluke tijela kojoj se delegiraju odgovornosti kao odlučujuće ako su te odluke unutar opsega tog delegiranja. Relevantno zakonodavstvo Unije moglo bi dodatno definirati načela za preraspodjelu odgovornosti na temelju sporazuma. Nadzorno tijelo bi trebalo svim odgovarajućim sredstvima olakšati i pratiti sporazume o delegiranju među nacionalnim nadzornim tijelima.

Nadzorno tijelo bi trebalo biti unaprijed obaviješteno o namjeravanim sporazumima o delegiranju kako bi moglo, gdje je primjereno, iskazati svoje mišljenje. Trebalo bi centralizirati objavljivanje takvih sporazuma kako bi se svim dotičnim stranama osigurale pravodobne, transparentne i lako dostupne informacije o sporazumima. Nadzorno tijelo bi trebalo utvrditi i distribuirati najbolje prakse u pogledu delegiranja i sporazuma o delegiranju.

(40) Nadzorno tijelo bi trebalo aktivno poticati konvergenciju u području nadzora u cijeloj Uniji s ciljem uspostave zajedničke kulture nadzora.

(41) Stručni pregledi učinkovito su i efektivno sredstvo za poticanje dosljednosti unutar mreže financijskih supervizora. Nadzorno tijelo bi stoga trebalo razviti metodološki okvir za takve preglede, te bi ih trebalo redovito provoditi. Pregledi bi trebali biti usmjereni ne samo na konvergenciju nadzornih praksi, već i na

sposobnost supervizora da postignu visoko kvalitetne rezultate nadzora, kao i na neovisnost tih nadležnih tijela. Rezultati stručnih pregleda trebali bi se objavljivati uz suglasnost nadležnog tijela koje podliježe pregledu. Također je potrebno utvrditi najbolje prakse i objaviti ih.

(42) Nadzorno tijelo bi trebalo aktivno promicati koordinirani odgovor Unije u vezi s nadzorom, posebno radi osiguranja urednog funkcioniranja i cjelovitosti financijskih tržišta te stabilnosti financijskog sustava u Uniji. Osim ovlasti da poduzme mjere u izvanrednim situacijama, Nadzornom tijelu bi stoga trebala biti povjerena opća koordinacijska funkcija unutar ESFS-a. Djelovanje Nadzornog tijela trebalo bi biti posebno usmjereno na neometani protok svih relevantnih informacija među nadležnim tijelima.

(43) Kako bi se zaštitila financijska stabilnost potrebno je u ranoj fazi utvrditi prekogranične i međusektorske trendove, potencijalne rizike i osjetljivosti koje proizlaze iz mikrobonitetne razine. Nadzorno tijelo bi trebalo pratiti i procjenjivati takva kretanja u području svoje nadležnosti te, prema potrebi, obavješćivati redovito i, ukoliko je potrebno, izvanredno Europski parlament, Vijeće, Komisiju, ostala europska nadzorna tijela i ESRB. Isto tako, Nadzorno tijelo bi u suradnji s ESRB-om trebalo pokrenuti i koordinirati testiranja otpornosti na stres na razini Unije radi procjene otpornosti sudionika financijskih tržišta na nepovoljna tržišna kretanja, te bi trebalo osigurati da se na ta testiranja na nacionalnoj razini primjenjuje što dosljednija metodologija. Kako bi pravilno obavljalo svoje funkcije, Nadzorno tijelo bi trebalo provoditi ekonomske analize tržišta i učinka potencijalnih tržišnih kretanja.

(44) S obzirom na globalizaciju financijskih usluga i povećanu važnost međunarodnih standarda, Nadzorno tijelo bi trebalo poticati dijalog i suradnju sa supervizorima izvan Unije. Trebalo bi biti ovlašteno za razvijanje kontakata i sklapanje upravnih sporazuma s nadzornim tijelima i administracijom trećih zemalja i s međunarodnim organizacijama, uz potpuno poštovanje postojećih uloga i odgovarajućih nadležnosti država članica i institucija Unije. U radu Nadzornog tijela trebale bi moći sudjelovati države s kojima je Unija sklopila sporazume kojima su one usvojile i primjenjuju pravo Unije, a Nadzorno tijelo bi trebalo moći surađivati s trećim zemljama koje primjenjuju zakonodavstvo koje se priznaje kao istovjetno zakonodavstvu Unije.

(45) Nadzorno tijelo bi trebalo djelovati u okviru svoje nadležnosti kao neovisno savjetodavno tijelo za Europski parlament, Vijeće i Komisiju. Ne dovodeći u pitanje nadležnosti dotičnih nadležnih tijela, Nadzorno tijelo bi trebalo moći dati svoje mišljenje o bonitetnoj procjeni spajanja i preuzimanja na temelju Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata ([1]), kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ, ([2]) u slučajevima kada se prema toj Direktivi zahtijevaju savjetovanja među nadležnim tijelima iz dviju ili više država članica.

(46) Kako bi efektivno obavljalo svoje dužnosti Nadzorno tijelo treba imati pravo zahtijevati sve potrebne informacije. Da bi se izbjeglo dupliciranje obveza sudionika financijskih tržišta u pogledu izvješćivanja, te bi informacije uobičajeno trebala osigurati nacionalna nadzorna tijela koja su najbliže financijskim tržištima i sudionicima financijskih tržišta, te bi trebale uzimati u obzir već postojeće statističke podatke. Međutim, u krajnjem slučaju, Nadzorno tijelo bi trebalo moći uputiti opravdan i obrazložen zahtjev za informacijama izravno sudioniku financijskih tržišta ako nacionalno nadležno tijelo ne osigura ili ne može osigurati takve informacije pravodobno. Nadzorna tijela država članica trebaju biti obvezna pomagati Nadzornom tijelu u provedbi takvih izravnih zahtjeva. U tom kontekstu, nužno je izraditi zajedničke obrasce za izvješćivanje. Mjere za prikupljanje informacija ne bi smjele dovoditi u pitanje pravni okvir Europskog statističkog sustava i Europskog sustava središnjih banaka u području statistike. Ova Uredba stoga ne smije dovoditi u pitanje ni Uredbu (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici ([3]) niti Uredbu Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke ([4]).

(47) Bliska suradnja između Nadzornog tijela i ESRB-a nužna je za potpunu efektivnost funkcioniranja ESRB-a i daljnje praćenje njegovih upozorenja i preporuka. Nadzorno tijelo i ESRB trebali bi međusobno razmjenjivati relevantne informacije. Podaci koji se odnose na pojedina društva trebali bi se dostavljati samo na temelju obrazloženog zahtjeva. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje je ESRB uputio Nadzornom tijelu ili nacionalnom nadzornom tijelu, Nadzorno tijelo bi trebalo, prema potrebi, osigurati daljnje praćenje.

(48) Nadzorno tijelo bi se trebalo savjetovati sa zainteresiranim stranama o regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima, smjernicama i preporukama, te im osigurati realnu mogućnost davanja primjedbi na predložene mjere. Prije donošenja nacrta regulatornih ili

([1]) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.
([2]) Direktiva 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 92/49/EEZ i Direktiva 2002/83/EZ, 2004/39/EZ, 2005/68/EZ i 2006/48/EZ o postupovnim pravilima i kriterijima za ocjenjivanje bonitetne procjene stjecanja i povećanja udjela u financijskom sektoru (SL L 247, 21.9.2007., str. 1.).
([3]) SL L 87, 31.3.2009., str. 164.
([4]) SL L 318, 27.11.1998., str. 8.

provedbenih tehničkih standarda, smjernica i preporuka, Nadzorno tijelo bi trebalo provesti studiju učinka. Radi učinkovitosti, s tim bi ciljem trebalo upotrebljavati Interesnu skupinu za vrijednosne papire i tržišta kapitala u kojoj bi proporcionalno trebali biti zastupljeni sudionici financijskih tržišta, mala i srednja poduzeća, akademici i potrošači i drugi korisnici financijskih usluga. Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala trebala bi djelovati kao veza s drugim skupinama korisnika u području financijskih usluga koje je osnovala Komisija ili koje su osnovane na temelju zakonodavstva Unije.

(49) Članovi Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala koji predstavljaju neprofitne organizacije ili akademike trebali bi primati odgovarajuću naknadu da bi se osobama koje nemaju dovoljno financijskih sredstava i nisu predstavnici sektora omogućilo potpuno sudjelovanje u raspravama o financijskoj regulativi.

(50) Države članice imaju temeljnu odgovornost osigurati koordinirano upravljanje u kriznim situacijama i očuvati financijsku stabilnost u kriznim situacijama, posebno u vezi sa stabilizacijom i sanacijom pojedinih posrnulih sudionika financijskih tržišta. Odluke koje donosi Nadzorno tijelo u izvanrednim situacijama ili slučajevima rješavanja spora, a koje utječu na stabilnost sudionika financijskih tržišta, ne bi smjele utjecati na fiskalne odgovornosti država članica. Trebalo bi uspostaviti mehanizam kojim bi se države članice mogle pozvati na tu zaštitnu mjeru i u konačnici uputiti predmet Vijeću da donese odluku. Međutim, taj se zaštitni mehanizam ne bi smio zloupotrebljavati, posebno s obzirom na odluku koju je donijelo Nadzorno tijelo i koja nema supstancijalan ili značajan fiskalni učinak, kao što je smanjenje prihoda povezano s privremenom zabranom određenih djelatnosti ili proizvoda radi zaštite potrošača. Pri donošenju odluka u okviru zaštitnog mehanizma, Vijeće bi trebalo glasovati u skladu s načelom prema kojemu svaki član ima jedan glas. Primjereno je da se Vijeću dodijeli uloga u tom pitanju s obzirom na posebne odgovornosti država članica. Zbog osjetljivosti pitanja treba osigurati strogu tajnost.

(51) U postupcima odlučivanja Nadzorno tijelo bi trebalo biti vezano pravilima Unije i općim načelima zakonitog postupanja i transparentnosti. U cijelosti bi trebalo poštovati pravo adresata odluka Nadzornog tijela da daju izjave. Akti Nadzornog tijela trebali bi biti sastavni dio prava Unije.

(52) Odbor supervizora sastavljen od rukovoditelja relevantnih nadležnih tijela u svakoj državi članici, a kojim predsjeda predsjednik Nadzornog tijela, trebao bi biti glavna instanca za odlučivanje Nadzornog tijela.. Predstavnici Komisije, ESRB-a, europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) trebaju sudjelovati kao promatrači. Članovi Odbora supervizora trebaju djelovati neovisno i isključivo u interesu Unije.

(53) Odbor supervizora bi u pravilu trebao donositi svoje odluke običnom većinom u skladu s načelom prema kojem svaki član ima jedan glas. Međutim, za akte opće prirode, uključujući one koji se odnose na regulatorne i provedbene tehničke standarde, smjernice i preporuke, proračunska pitanja i zahtjeve država članica za ponovnim razmatranjem odluke Nadzornog tijela o privremenoj zabrani ili ograničavanju određenih financijskih djelatnosti, primjereno je primijeniti pravila glasovanja kvalificiranom većinom kao što je propisano člankom 16. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji i Protokolom (br. 36) o prijelaznim odredbama priloženim Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije. Slučajeve koji se odnose na rješavanje sporova među nacionalnim nadzornim tijelima trebalo bi ispitati ograničeno, objektivno radno tijelo koje se sastoji od članova koji nisu ni predstavnici nadležnih tijela koja su stranke u sporu niti imaju bilo kakav interes u sukobu ili izravne veze s dotičnim nadležnim tijelima. Sastav tog radnog tijela treba biti primjereno uravnotežen. Odluke koje donosi radno tijelo trebao bi odobriti Odbor supervizora običnom većinom u skladu s načelom prema kojem svaki član ima jedan glas. Međutim, s obzirom na odluke koje donosi konsolidirajući supervizor, članovi koji predstavljaju manjinu koja može spriječiti donošenje odluke mogu odbiti odluku koju predlaže radno tijelo kao što je određeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

(54) Upravni odbor sastavljen od predsjednika Nadzornog tijela, predstavnika nacionalnih nadzornih tijela i Komisije trebao bi osigurati da Nadzorno tijelo provodi svoju misiju i obavlja zadaće koje su mu dodijeljene. Upravnom odboru trebaju biti dodijeljene potrebne ovlasti, između ostalog, predlaganja godišnjeg i višegodišnjeg programa rada, izvršavanja određenih proračunskih ovlasti, donošenja plana politike Nadzornog tijela koji se odnosi na osoblje, donošenja posebnih odredbi o pravu na pristup dokumentima i predlaganja godišnjeg izvješća.

(55) Nadzorno tijelo bi trebao zastupati predsjednik zaposlen na puno radno vrijeme kojega Odbor supervizora imenuje na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka koji organizira Odbor supervizora uz pomoć Komisije. Za imenovanje prvog predsjednika Nadzornog tijela Komisija bi, između ostalog, trebala sastaviti uži popis kandidata na temelju postignuća, vještina, znanja o financijskim institucijama i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu. Kod naknadnih imenovanja trebala bi se u

izvješću sastavljenom u skladu s ovom Uredbom preispitati mogućnost da Komisija sastavi uži popis kandidata. Prije nego što odabrana osoba preuzme svoje dužnosti, te najkasnije mjesec dana nakon što ju je odabrao Odbor supervizora, Europski parlament trebao bi imati pravo, nakon saslušanja odabrane osobe, iznijeti prigovor na njezino imenovanje.

(56) Upravljanje Nadzornim tijelom trebalo bi biti povjereno izvršnom direktoru koji bi trebao imati pravo sudjelovanja na sastancima Odbora supervizora i upravnog odbora, ali ne bi imao pravo glasa.

(57) Kako bi se osigurala međusektorska dosljednost u djelatnostima ESA, one bi se trebale koordinirati putem Zajedničkog odbora i, prema potrebi, donositi zajednička stajališta. Zajednički odbor trebao bi koordinirati funkcije ESA s obzirom na financijske konglomerate i ostala međusektorska pitanja. Prema potrebi, dotična europska nadzorna tijela trebala bi usporedno donositi akte koji su također u području nadležnosti europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) ili europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo). Zajedničkim odborom trebali bi naizmjenično predsjedati predsjednici ESA s mandatom od 12 mjeseci. Predsjednik Zajedničkog odbora trebao bi biti potpredsjednik ESRB-a. Zajednički odbor trebao bi imati osoblje koje daju ESA-e kako bi se omogućila neformalna razmjena informacija i razvoj zajedničke kulture u području nadzora u svim ESA-ma.

(58) Potrebno je osigurati da se stranke na koje se odnose odluke koje donosi Nadzorno tijelo mogu poslužiti potrebnim pravnim sredstvima. Radi efektivne zaštite prava stranaka i radi ekonomičnosti postupka, kada Nadzorno tijelo ima ovlast donošenja odluka, strankama treba biti dano pravo da podnesu žalbe Odboru za žalbe. Radi učinkovitosti i dosljednosti, Odbor za žalbe bi trebao biti zajedničko tijelo ESA, neovisno o njihovim upravnim i regulatornim strukturama. Na odluke Odbora za žalbe može se podnijeti žalba Sudu Europske unije.

(59) Kako bi bila zajamčena njegova potpuna autonomija i neovisnost, Nadzorno tijelo bi trebalo dodijeliti autonomni proračun s prihodima uglavnom iz obveznih doprinosa nacionalnih nadzornih tijela i iz općeg proračuna Europske unije. Financiranje Nadzornog tijela od strane Unije podliježe suglasnosti proračunskog tijela u skladu s točkom 47 Međuinstitucionalnoga sporazuma između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 17. svibnja 2006. o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju [1]. Trebao bi se primjenjivati postupak donošenja proračuna Unije. Revizorski sud trebao bi provoditi reviziju financijskih izvještaja. Na cjelokupni proračun primjenjuje se postupak razrješenja.

(60) Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) [2] treba se primjenjivati na Nadzorno tijelo. Nadzorno tijelo bi također trebalo pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) [3].

(61) Kako bi se osigurali otvoreni i transparentni uvjeti zapošljavanja i jednako postupanje s osobljem, na osoblje Nadzornog tijela trebaju se primjenjivati Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica [4].

(62) Nužno je da poslovne tajne i druge povjerljive informacije budu zaštićene. Na tajnost informacija koje se daju na raspolaganje Nadzornom tijelu i koje se razmjenjuju unutar mreže trebaju se primjenjivati stroga i efektivna pravila o povjerljivosti.

(63) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka [5] i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom prijenosu takvih podataka [6] u potpunosti se primjenjuju na obradu osobnih podataka za potrebe ove Uredbe.

(64) Radi osiguranja transparentnog djelovanja Nadzornog tijela, na njega se treba primjenjivati Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije [7].

(65) Trećim zemljama trebalo bi biti dopušteno sudjelovanje u radu Nadzornog tijela u skladu s odgovarajućim sporazumima koje sklapa Unija.

(66) Budući da ciljeve ove Uredbe, odnosno poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta osiguravanjem visoke, efektivne i dosljedne razine bonitetne regulative i nadzora, zaštitu ulagatelja, zaštitu cjelovitosti, učinkovitosti i urednog funkcioniranja financijskih tržišta, održavanje stabilnosti financijskog sustava, te jačanje međunarodne koordinacije nadzora ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se može na bolji način ostvariti na razini Unije zbog razmjera djelovanja, Unija može donijeti

[1] SL C 139, 14.6.2006., str. 1.

[2] SL L 136, 31.5.1999., str. 1.
[3] SL L 136, 31.5.1999., str. 15.
[4] SL L 56, 4.3.1968., str. 1.
[5] SL L 281, 23.11.1995., str. 31.
[6] SL L 8, 12.1.2001., str. 1.
[7] SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti kako je određeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(67) Nadzorno tijelo treba preuzeti sve sadašnje zadaće i ovlasti Odbora europskih regulatora za vrijednosne papire. Odluku Komisije 2009/77/EZ stoga treba staviti izvan snage na dan osnivanja Nadzornog tijela, a Odluku br. 716/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o uspostavi programa Zajednice za podupiranje određenih djelatnosti u području financijskih usluga, financijskog izvještavanja i revizije [1] treba izmijeniti na odgovarajući način. S obzirom na postojeće strukture i poslove Odbora europskih regulatora za vrijednosne papire, važno je osigurati vrlo blisku suradnju između Odbora europskih regulatora za vrijednosne papire i Komisije pri određivanju odgovarajućeg prijelaznog režima kako bi se osiguralo da razdoblje tijekom kojeg je Komisija odgovorna za upravno uspostavljanje i početno upravno djelovanje Nadzornog tijela bude što kraće.

(68) Primjereno je odrediti rok za primjenu ove Uredbe kako bi se osiguralo da Nadzorno tijelo bude na odgovarajući način pripremljeno za početak djelovanja i neometani prijenos zadaća Odbora europskih regulatora za vrijednosne papire. Nadzorno tijelo treba primjereno financirati. Barem u početku, trebalo bi biti financirano 40 % sredstvima Unije, a 60 % doprinosima država članica koji se uplaćuju u skladu s ponderiranjem glasova kako je utvrđeno u članku 3. stavku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

(69) Kako bi se omogućilo da Nadzorno tijelo bude osnovano 1. siječnja 2011., ova Uredba treba stupiti na snagu dan nakon dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OSNIVANJE I PRAVNI STATUS

Članak 1.

Osnivanje i opseg djelovanja

1. Ovom Uredbom osniva se europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (dalje u tekstu: „Nadzorno tijelo”).

2. Nadzorno tijelo djeluje u okviru ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom te u okviru područja primjene Direktive 97/9/EZ, Direktive 98/26/EZ, Direktive 2001/34/EZ, Direktive 2002/47/EZ, Direktive 2003/6/EZ, Direktive 2003/71/EZ, Direktive 2004/39/EZ, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2009/65/EZ i Direktive 2006/49/EZ, ne dovodeći u pitanje nadležnost europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) u pogledu bonitetnog nadzora, bilo koje buduće zakonodavstvo u području upravitelja alternativnih investicijskih fondova (AIFM) i Uredbu (EZ) br. 1060/2009 i, u mjeri u kojoj se ti akti primjenjuju na društva koja pružaju investicijske usluge ili na subjekte za zajednička ulaganja koji prodaju svoje udjele ili dionice i nadležna tijela koja ih nadziru, u okviru relevantnih dijelova Direktive 2002/87/EZ, Direktive 2005/60/EZ, Direktive 2002/65/EZ, uključujući sve direktive, uredbe i odluke koje se temelje na tim aktima, te u okviru bilo kojeg drugog zakonski obvezujućeg akta Unije kojim se Nadzornom tijelu dodjeljuju zadaće.

3. Nadzorno tijelo također djeluje u području djelatnosti tržišnih sudionika u vezi s pitanjima koja nisu izravno obuhvaćena aktima navedenima u stavku 2., uključujući pitanja korporativnog upravljanja, revizije i financijskog izvješćivanja, pod uvjetom da je to djelovanje Nadzornog tijela neophodno radi osiguravanja efektivne i dosljedne primjene tih akata. Nadzorno tijelo također poduzima odgovarajuće mjere u kontekstu ponuda za preuzimanje, kliringa i namire te pitanja povezanih s izvedenim financijskim instrumentima.

4. Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje ovlasti Komisije da, posebno u skladu s člankom 258. UFEU-a, osigura usklađenost s pravom Unije.

5. Cilj Nadzornog tijela jest zaštita javnog interesa, doprinošenjem kratkoročnoj, srednjoročnoj i dugoročnoj stabilnosti i efektivnosti financijskog sustava u korist gospodarstva Unije, njezinih građana i poduzetnika. Nadzorno tijelo doprinosi:

(a) poboljšanju funkcioniranja unutarnjeg tržišta, uključujući posebno pouzdanu, efektivnu i dosljednu razinu regulative i nadzora;

(b) osiguravanju cjelovitosti, transparentnosti, učinkovitosti i urednom funkcioniranju financijskih tržišta;

(c) jačanju međunarodne koordinacije nadzora;

(d) sprečavanju regulatorne arbitraže i promicanju jednakih uvjeta tržišnog natjecanja;

(e) osiguranju da preuzimanje ulaganja i drugih rizika bude primjereno regulirano i nadzirano; i

(f) pojačanju zaštite potrošača.

[1] SL L 253, 25.9.2009., str. 8.

S tim ciljevima, Nadzorno tijelo doprinosi osiguranju dosljedne, učinkovite i efektivne primjene akata iz stavka 2., potiče konvergenciju u području nadzora, daje mišljenja Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, te provodi ekonomske analize tržišta radi poboljšanja ostvarivanja cilja Nadzornog tijela.U obavljanju zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom Nadzorno tijelo posvećuje posebnu pozornost svakom sistemskom riziku koji predstavljaju sudionici financijskih tržišta čija bi propast mogla narušiti djelovanje financijskog sustava ili realno gospodarstvo.

U provedbi svojih zadaća Nadzorno tijelo djeluje neovisno i objektivno i isključivo u interesu Unije.

Članak 2.

Europski sustav financijskog nadzora

1. Nadzorno tijelo čini dio Europskog sustava financijskog nadzora (ESFS). Glavni cilj ESFS-a jest osigurati da se pravila primjenjiva na financijski sektor provode na odgovarajući način radi očuvanja financijske stabilnosti i osiguravanja povjerenja u financijski sustav kao cjelinu te dostatne zaštite za korisnike financijskih usluga.

2. ESFS obuhvaća sljedeće:

(a) Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), za potrebe zadaća određenih u Uredbi (EU) br. 1092/2010 ([1]) i ovoj Uredbi;

(b) Nadzorno tijelo;

(c) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]);

(d) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]);

(e) Zajednički odbor Europskih nadzornih tijela (dalje u tekstu: „Zajednički odbor"), za potrebe provedbe zadaća određenih u člancima od 54. do 57. ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 1093/2010 i Uredbe (EU) br. 1094/2010;

(f) nadležna ili nadzorna tijela u državama članicama navedena u aktima Unije iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, Uredbe (EU) br. 1093/2010 i Uredbe (EU) br. 1094/2010.

3. Nadzorno tijelo redovito i blisko surađuje s ESRB-om, kao i s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) putem Zajedničkog odbora, osiguravajući međusektorsku dosljednost u radu i donoseći zajednička stajališta u području nadzora financijskih konglomerata i drugih međusektorskih pitanja.

4. U skladu s načelom iskrene suradnje u smislu članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, sudionici u ESFS-u moraju surađivati uz povjerenje i potpuno uzajamno poštovanje, posebno u osiguranju protoka odgovarajućih i pouzdanih informacija između njih.

5. Nadzorna tijela koja su sudionici u ESFS-u moraju nadzirati sudionike financijskih tržišta koji posluju u Uniji u skladu s aktima iz članka 1. stavka 2.

Članak 3.

Odgovornost tijela

Tijela iz članka 2. stavka 2. točaka od (a) do (d) odgovorna su Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „sudionik financijskih tržišta" znači bilo koja osoba na koju se primjenjuje zahtjev iz zakonodavstva navedenog u članku 1. stavku 2. ili nacionalno pravo kojim se provodi to zakonodavstvo;

(2) „ključni sudionik financijskih tržišta" znači sudionik financijskih tržišta čija redovita djelatnost ili financijska održivost ima ili će vjerojatno imati značajan učinak na stabilnost, cjelovitost ili učinkovitost financijskih tržišta u Uniji;

(3) „nadležna tijela" znači:

i. nadležna i/ili nadzorna tijela kako su definirana u zakonodavstvu iz članka 1 stavka 2.;

ii. u smislu Direktiva 2002/65/EZ i 2005/60/EZ, tijela koja su nadležna osigurati da društva koja pružaju investicijske usluge i subjekti za zajednička ulaganja koji prodaju svoje udjele ili dionice zadovoljavaju zahtjeve tih Direktiva;

iii. u pogledu sustava za zaštitu ulagatelja, tijela koja upravljaju nacionalnim sustavima za zaštitu u skladu s Direktivom 97/9/EZ ili, u slučaju da poslovanjem sustava za zaštitu ulagatelja upravlja privatno društvo, tijela vlasti koja nadziru te sustave u skladu s tom Direktivom.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 1.
([2]) SL L 331, 15.12.2010., str. 12.
([3]) SL L 331, 15.12.2010., str. 48.

Članak 5.

Pravni status

1. Nadzorno tijelo je tijelo Unije koje ima pravnu osobnost.

2. U svakoj državi članici Nadzorno tijelo mora imati najširu pravnu sposobnost koju nacionalno pravo priznaje pravnim osobama. Ono može, posebno, stjecati pokretnine i nekretnine i njima raspolagati, te biti stranka u sudskim postupcima.

3. Nadzorno tijelo zastupa predsjednik.

Članak 6.

Sastav

Nadzorno tijelo čine:

(1) Odbor supervizora, koji obavlja zadaće navedene u članku 43.;

(2) upravni odbor, koji obavlja zadaće navedene u članku 47.;

(3) predsjednik, koji obavlja zadaće navedene u članku 48.;

(4) izvršni direktor, koji obavlja zadaće navedene u članku 53.;

(5) Odbor za žalbe, koji obavlja zadaće navedene u članku 60.

Članak 7.

Sjedište

Sjedište Nadzornog tijela je u Parizu.

POGLAVLJE II.

ZADAĆE I OVLASTI NADZORNOG TIJELA

Članak 8.

Zadaće i ovlasti Nadzornog tijela

1. Nadzorno tijelo ima sljedeće zadaće:

(a) doprinosi uspostavi visokokvalitetnih zajedničkih regulatornih i nadzornih standarda i praksi, posebno davanjem mišljenja institucijama Unije i razvojem smjernica, preporuka i nacrta regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koji se temelje na zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2.;

(b) doprinosi dosljednoj primjeni zakonski obvezujućih akata Unije, posebno doprinoseći zajedničkoj kulturi u području nadzora, osiguravajući dosljednu, učinkovitu i efektivnu primjenu akata iz članka 1. stavka 2., sprečavajući regulatornu arbitražu, posredujući u sporovima među nadležnim tijelima i rješavajući te sporove, osiguravajući djelotvoran i dosljedan nadzor nad sudionicima financijskih tržišta, osiguravajući usklađeno funkcioniranje kolegija supervizora i poduzimajući mjere, između ostalog, u izvanrednim situacijama;

(c) potiče i olakšava delegiranje zadaća i odgovornosti među nadležnim tijelima;

(d) blisko surađuje s ESRB-om, posebno tako što ESRB-u osigurava potrebne informacije za obavljanje njegovih zadaća i osiguravanjem odgovarajućeg daljnjeg praćenja upozorenja i preporuka ESRB-a;

(e) organizira i provodi analizu stručnih pregleda nadležnih tijela, uključujući izdavanje smjernica i preporuka i utvrđivanje najboljih praksi kako bi se ojačala dosljednost rezultata nadzora;

(f) prati i procjenjuje tržišna kretanja u području svoje nadležnosti;

(g) provodi ekonomske analize tržišta radi informiranja o obavljanju funkcija Nadzornog tijela;

(h) potiče zaštitu ulagatelja;

(i) doprinosi dosljednom i usklađenom funkcioniranju kolegija supervizora, praćenju, procjeni i mjerenju sistemskog rizika, razvoju i usklađivanju planova za oporavak i sanaciju, pružanju visoke razine zaštite ulagatelja u cijeloj Uniji i razvoju metoda za sanaciju posrnulih sudionika financijskih tržišta te procjeni potrebe za odgovarajućim financijskim instrumentima u skladu s člancima od 21. do 26.;

(j) ispunjava sve druge posebne zadaće navedene u ovoj Uredbi ili u drugim zakonodavnim aktima;

(k) objavljuje i redovito ažurira na svojoj internetskoj stranici informacije koje se odnose na njegovo područje djelovanja, posebno u okviru njegove nadležnosti, o registriranim sudionicima financijskih tržišta kako bi osiguralo da informacije budu lako dostupne javnosti;

(l) preuzima, prema potrebi, sve postojeće i trajne zadaće Odbora europskih regulatora za vrijednosne papire (CESR).

2. Da bi ostvarilo zadaće navedene u stavku 1., Nadzorno tijelo ima ovlasti navedene u ovoj Uredbi, a posebno za:

(a) pripremu nacrta regulatornih tehničkih standarda u posebnim slučajevima navedenima u članku 10.;

(b) pripremu nacrta provedbenih tehničkih standarda u posebnim slučajevima navedenima u članku 15.;

(c) izdavanje smjernica i preporuka kao što je određeno u članku 16.;

(d) izdavanje preporuka u posebnim slučajevima navedenima u članku 17. stavku 3.;

(e) donošenje pojedinačnih odluka upućenih nadležnim tijelima u posebnim slučajevima navedenima u članku 18. stavku 3. i članku 19. stavku 3.;

(f) u slučajevima u kojima se izravno primjenjuje pravo Unije, donošenje pojedinačnih odluka upućenih sudionicima financijskih tržišta u posebnim slučajevima navedenima u članku 17. stavku 6., članku 18. stavku 4. i članku 19. stavku 4.;

(g) davanje mišljenja Europskom parlamentu, Vijeću ili Komisiji kako je utvrđeno člankom 34.;

(h) prikupljanje potrebnih informacija koje se odnose na sudionike financijskih tržišta kako je utvrđeno člankom 35.;

(i) razvijanje zajedničkih metodologija za procjenu učinka karakteristika proizvoda i procesa distribucije na financijski položaj sudionika financijskih tržišta i na zaštitu potrošača;

(j) osiguravanje centralno dostupne baze podataka registriranih sudionika financijskih tržišta u području svoje nadležnosti ako je to navedeno u aktima iz članka 1. stavka 2.

Članak 9.

Zadaće koje se odnose na zaštitu potrošača i financijske djelatnosti

1. Nadzorno tijelo ima vodeću ulogu na tržištu za financijske proizvode ili usluge namijenjene potrošačima u promicanju transparentnosti, jednostavnosti i pravednosti na cijelom unutarnjem tržištu, među ostalim:

(a) prikupljanjem i analizom podataka te izvješćivanjem o potrošačkim trendovima;

(b) pregledom i koordinacijom inicijativa nadležnih tijela koje se odnose na financijsku pismenost i obrazovanje;

(c) razvojem standarda izobrazbe za sektor; i

(d) doprinošenjem razvoju zajedničkih pravila objavljivanja.

2. Nadzorno tijelo prati nove i postojeće financijske djelatnosti i može donijeti smjernice i preporuke s ciljem promicanja sigurnosti i pouzdanosti tržišta i konvergencije regulatorne prakse.

3. Nadzorno tijelo može isto tako izdavati upozorenja u slučaju da financijska djelatnost ozbiljno ugrožava ciljeve navedene u članku 1. stavku 5.

4. Nadzorno tijelo osniva kao svoj sastavni dio Odbor za financijske inovacije koji okuplja sva relevantna nadležna nacionalna nadzorna tijela s ciljem postizanja koordiniranog pristupa za regulatorno i nadzorno postupanje prema novim ili inovativnim financijskim djelatnostima te pružanja savjeta Nadzornom tijelu koje ih iznosi Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

5. Nadzorno tijelo može privremeno zabraniti ili ograničiti određene financijske djelatnosti koje ugrožavaju uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije u slučajevima i pod uvjetima propisanima u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. ili, ako to zahtijevaju izvanredne situacije, u skladu s i pod uvjetima iz članka 18.

Nadzorno tijelo preispituje odluku navedenu u prvom podstavku u odgovarajućim razmacima, a najmanje svaka 3 mjeseca. Ako se odluka ne obnovi nakon razdoblja od 3 mjeseca, ona automatski prestaje važiti.

Država članica može zahtijevati od Nadzornog tijela da ponovno razmotri svoju odluku. U tom slučaju Nadzorno tijelo odlučuje hoće li zadržati svoju odluku u skladu s postupkom navedenim u drugom podstavku članka 44. stavka 1.

Nadzorno tijelo također može procijeniti potrebu zabrane ili ograničavanja određenih vrsta financijskih djelatnosti te, ako postoji takva potreba, izvijestiti o tome Komisiju kako bi se olakšalo donošenje svih takvih zabrana ili ograničenja.

Članak 10.

Regulatorni tehnički standardi

1. Ako Europski parlament i Vijeće delegiraju Komisiji ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda delegiranim aktima iz članka 290. UFEU-a kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u područjima koja su izričito navedena u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Nadzorno tijelo može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda. Nadzorno tijelo podnosi nacrt standarda Komisiji na potvrđivanje.

Regulatorni tehnički standardi tehničkog su karaktera, te ne podrazumijevaju strateške odluke ili izbore politika, a njihov sadržaj ograničen je na zakonodavne akte na kojima se temelje.

Prije njihovog podnošenja Komisiji, Nadzorno tijelo provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima regulatornih tehničkih standarda, te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrta regulatornih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Nadzorno tijelo također traži mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala iz članka 37.

Ako Nadzorno tijelo podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija ga odmah prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

U roku 3 mjeseca od primitka nacrta regulatornog tehničkog standarda Komisija odlučuje hoće li ga potvrditi. Komisija može potvrditi nacrt regulatornih tehničkih standarda samo djelomično ili uz izmjene, ako je to u interesu Unije.

Ako Komisija ne namjerava potvrditi nacrt regulatornog tehničkog standarda ili ga namjerava potvrditi djelomično ili uz izmjene ona vraća nacrt regulatornog tehničkog standarda Nadzornom tijelu s objašnjenjem razloga zbog kojih ga nije potvrdila ili, ovisno o slučaju, s objašnjenjem razloga za izmjene. Nadzorno tijelo može u razdoblju od 6 tjedana izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda na temelju Komisijinog prijedloga izmjena, te ga ponovno podnijeti Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Nadzorno tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku tog razdoblja od 6 tjedana Nadzorno tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda ili podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda koji nije izmijenjen tako da je u skladu s izmjenama koje je predložila Komisija, Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima ili ga može odbaciti.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta regulatornog tehničkog standarda koji je pripremilo Nadzorno tijelo bez prethodnog usklađivanja s Nadzornim tijelom kako je određeno u ovom članku.

2. Ako Nadzorno tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda u roku navedenom u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Komisija može zahtijevati taj nacrt u novom roku.

3. Samo ako Nadzorno tijelo ne podnese nacrt regulatornog tehničkog standarda Komisiji u rokovima koji su u skladu sa stavkom 2., Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard delegiranim aktom bez nacrta Nadzornom tijelu.

Komisija provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima regulatornih tehničkih standarda, te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrta regulatornih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Komisija također traži mišljenje ili savjet Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala iz članka 37.

Komisija odmah prosljeđuje nacrt regulatornog tehničkog standarda Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija šalje svoj nacrt regulatornog tehničkog standarda Nadzornom tijelu. Nadzorno tijelo može u razdoblju od 6 tjedana izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda i podnijeti ga Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Nadzorno tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od 6 tjedana navedenog u četvrtom podstavku Nadzorno tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija može donijeti regulatorni tehnički standard.

Ako u razdoblju od 6 tjedana Nadzorno tijelo podnese izmijenjeni nacrt regulatornog tehničkog standarda, Komisija može izmijeniti nacrt regulatornog tehničkog standarda na temelju predloženih izmjena Nadzornog tijela ili može donijeti regulatorni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima. Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta regulatornog tehničkog standarda koji je pripremilo Nadzorno tijelo bez prethodnog usklađivanja s Nadzornim tijelom kako je određeno u ovom članku.

4. Regulatorni tehnički standardi donose se uredbama ili odlukama. One se objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu na dan koji je u njima naveden.

Članak 11.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz članka 10. dodjeljuje se Komisiji za razdoblje od 4 godine počevši od 16. prosinca 2010. Komisija izrađuje izvješće u vezi s delegiranom ovlasti najkasnije 6 mjeseci prije isteka četverogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja osim ako ga Europski parlament ili Vijeće ne opozovu u skladu s člankom 14.

2. Čim donese regulatorni tehnički standard Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda dodjeljuje se Komisiji uz ispunjavanje uvjeta iz članaka od 12. do 14.

Članak 12.

Opoziv delegiranja

1. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 10.

2. Institucija koja je započela interni postupak za odlučivanje o opozivu delegiranja ovlasti nastojat će o tome obavijestiti drugu instituciju i Komisiju u razumnom roku prije donošenja konačne odluke, uz navođenje delegirane ovlasti koja bi mogla biti predmetom opoziva.

3. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona proizvodi učinke odmah ili na kasniji datum naveden u toj odluci. Ona ne utječe na valjanost regulatornih tehničkih standarda koji su već na snazi. Ta se odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 13.

Prigovori na regulatorne tehničke standarde

1. Europski parlament ili Vijeće mogu iznijeti prigovor na regulatorni tehnički standard u razdoblju od 3 mjeseca od datuma obavijesti o regulatornom tehničkom standardu koji je donijela Komisija. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća to se razdoblje produljuje za 3 mjeseca.

Ako Komisija donese regulatorni tehnički standard koji je jednak nacrtu regulatornog tehničkog standarda koji je podnijelo Nadzorno tijelo, razdoblje u kojem Europski parlament i Vijeće mogu iznijeti prigovor jest mjesec dana od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća to se razdoblje produljuje za 1 mjesec.

2. Ako po isteku razdoblja iz stavka 1. ni Europski parlament niti Vijeće ne iznesu prigovor na regulatorni tehnički standard, on se objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i stupa na snagu na dan koji je u njemu naveden.

Regulatorni tehnički standard može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka tog razdoblja ako i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće iznijeti prigovor.

3. Regulatorni tehnički standard na koji Europski parlament ili Vijeće iznesu prigovor u razdoblju iz stavka 1. ne stupa na snagu. U skladu s člankom 296. UFEU-a, institucija koja iznosi prigovor dužna je navesti razloge za iznošenje prigovora na regulatorni tehnički standard.

Članak 14.

Nepotvrđivanje ili izmjene nacrta regulatornih tehničkih standarda

1. U slučaju da Komisija ne potvrdi nacrt regulatornog tehničkog standarda ili ga izmijeni u skladu s člankom 10., Komisija o tome obavješćuje Nadzorno tijelo, Europski parlament i Vijeće, navodeći svoje razloge.

2. Prema potrebi, Europski parlament ili Vijeće mogu pozvati odgovornog člana Komisije zajedno s predsjednikom Nadzornog tijela u roku mjesec dana od obavijesti iz stavka 1. na izvanredan sastanak nadležnog odbora Europskog parlamenta ili Vijeća da iznesu i objasne razlike u svojim stajalištima.

Članak 15.

Provedbeni tehnički standardi

1. Nadzorno tijelo može izraditi provedbene tehničke standarde provedbenim aktima iz članka 291. UFEU-a u područjima koja su izričito navedena u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. Provedbeni tehnički standardi tehničkog su karaktera, te ne podrazumijevaju strateške odluke ili političke odluke, a njihov sadržaj određuje uvjete primjene tih akata. Nadzorno tijelo podnosi svoj nacrt provedbenih tehničkih standarda Komisiji na potvrđivanje.

Prije podnošenja nacrta provedbenih tehničkih standarda Komisiji, Nadzorno tijelo provodi otvorena javna savjetovanja, te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrta provedbenih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Nadzorno tijelo također traži mišljenje Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala iz članka 37.

Ako Nadzorno tijelo podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija ga odmah prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

U roku 3 mjeseca od primitka nacrta provedbenog tehničkog standarda Komisija odlučuje hoće li ga potvrditi. Komisija može produljiti to razdoblje za 1 mjesec. Komisija može potvrditi nacrt provedbenog tehničkog standarda samo djelomično ili uz izmjene, ako je to u interesu Unije.

Ako Komisija ne namjerava potvrditi nacrt provedbenog tehničkog standarda ili ga namjerava potvrditi djelomično ili uz izmjene, ona ga vraća natrag Nadzornom tijelu s objašnjenjem razloga zbog kojih ga ne namjerava potvrditi ili, ovisno o slučaju, s objašnjenjem razloga za njegove izmjene. Nadzorno tijelo može u razdoblju od 6 tjedana izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda na temelju predloženih izmjena Komisije, te ga ponovno podnijeti Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Nadzorno tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od 6 tjedana iz petog podstavka Nadzorno tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda ili podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda koji nije izmijenjen tako da je u skladu s izmjenama koje je predložila Komisija, Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima ili ga može odbaciti.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta provedbenog tehničkog standarda koji je pripremilo Nadzorno tijelo bez prethodnog usklađivanja s Nadzornim tijelom kako je određeno u ovom članku.

2. U slučajevima kada Nadzorno tijelo ne podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda u roku navedenom u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2., Komisija može zahtijevati taj nacrt u novom roku.

3. Samo ako Nadzorno tijelo ne podnese nacrt provedbenog tehničkog standarda Komisiji u rokovima koji su u skladu sa stavkom 2., Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard provedbenim aktom bez nacrta Nadzornog tijela.

Komisija provodi otvorena javna savjetovanja o nacrtima provedbenih tehničkih standarda, te analizira potencijalne povezane troškove i koristi, osim ako su takva savjetovanja i analize nerazmjerni s obzirom na opseg i učinak dotičnih nacrta provedbenih tehničkih standarda ili s obzirom na osobitu žurnost pitanja. Komisija također traži mišljenje ili savjet Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala iz članka 37.

Komisija odmah prosljeđuje nacrt provedbenog tehničkog standarda Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija šalje nacrt provedbenog tehničkog standarda Nadzornom tijelu. Nadzorno tijelo može u razdoblju od 6 tjedana izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda i podnijeti ga Komisiji u obliku formalnog mišljenja. Nadzorno tijelo šalje presliku svojeg formalnog mišljenja Europskom parlamentu i Vijeću.

Ako po isteku razdoblja od 6 tjedana navedenog u četvrtom podstavku Nadzorno tijelo ne podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija može donijeti provedbeni tehnički standard.

Ako u razdoblju od 6 tjedana Nadzorno tijelo podnese izmijenjeni nacrt provedbenog tehničkog standarda, Komisija može izmijeniti nacrt provedbenog tehničkog standarda na temelju izmjena koje je Nadzorno tijelo predložilo ili može donijeti provedbeni tehnički standard s izmjenama koje ona smatra relevantnima.

Komisija ne smije mijenjati sadržaj nacrta provedbenih tehničkih standarda koji je pripremilo Nadzorno tijelo bez prethodnog usklađivanja s Nadzornim tijelom kako je određeno u ovom članku.

4. Provedbeni tehnički standardi donose se uredbama ili odlukama. One se objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu na dan koji je u njima naveden.

Članak 16.

Smjernice i preporuke

1. S ciljem uspostavljanja dosljednih, učinkovitih i efektivnih nadzornih praksi unutar ESFS-a te osiguravanja zajedničke, ujednačene i dosljedne primjene prava Unije, Nadzorno tijelo izdaje smjernice i preporuke upućene nadležnim tijelima ili sudionicima financijskih tržišta.

2. Prema potrebi, Nadzorno tijelo provodi otvorena javna savjetovanja o smjernicama i preporukama, te analizira potencijalne povezane troškove i koristi. Takva savjetovanja i analize moraju biti razmjerni s obzirom na opseg, prirodu i učinak smjernica ili preporuka. Nadzorno tijelo također, prema potrebi, traži mišljenja ili savjet Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala iz članka 37.

3. Nadležna tijela i sudionici financijskih tržišta moraju ulagati napore da se usklade s tim smjernicama i preporukama.

U razdoblju od 2 mjeseca od izdavanja smjernice ili preporuke, svako nadležno tijelo dužno je potvrditi da je usklađeno ili da se namjerava uskladiti s tom smjernicom ili preporukom. U slučaju da nadležno tijelo nije usklađeno ili da se ne namjerava uskladiti, dužno je o tome obavijestiti Nadzorno tijelo, navodeći svoje razloge.

Nadzorno tijelo objavljuje činjenicu da nadležno tijelo nije usklađeno ili da se ne namjerava uskladiti s tom smjernicom ili preporukom. Nadzorno tijelo također može odlučiti, na pojedinačnoj osnovi, objaviti razloge koje je navelo nadležno tijelo za neusklađivanje s tom smjernicom ili preporukom. Nadležno tijelo mora o toj objavi biti unaprijed obaviješteno.

Ako se to zahtijeva u toj smjernici ili preporuci, sudionici financijskih tržišta moraju jasno i detaljno izvješćivati o tome jesu li usklađeni s tom smjernicom ili preporukom.

4. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Nadzorno tijelo obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o smjernicama i preporukama koje su izdane, navodeći koje nadležno tijelo nije s njima usklađeno, te opisujući kako namjerava osigurati da dotično nadležno tijelo u budućnosti poštuje njezine preporuke i smjernice.

Članak 17.

Kršenje prava Unije

1. Ako nadležno tijelo ne primjenjuje akte iz članka 1. stavka 2. ili ih primjenjuje na način za koji se čini da predstavlja kršenje prava Unije, uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde utvrđene u skladu s člancima od 10. do 15., a posebno ako nije osiguralo da sudionik financijskih tržišta zadovoljava zahtjeve propisane tim aktima, Nadzorno tijelo djeluje u skladu s ovlastima iz stavaka 2., 3. i 6. ovog članka.

2. Na zahtjev jednog nadležnog tijela ili više njih, Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije ili Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala ili na vlastitu inicijativu, a nakon što je izvijestilo dotično nadležno tijelo, Nadzorno tijelo može istražiti navodno kršenje ili neprimjenjivanje prava Unije.

Ne dovodeći u pitanje ovlasti iz članka 35., nadležno tijelo bez odgađanja osigurava Nadzornom tijelu sve informacije koje Nadzorno tijelo smatra potrebnima u svojoj istrazi.

3. Najkasnije 2 mjeseca od početka istrage, Nadzorno tijelo može uputiti preporuku dotičnom nadležnom tijelu te navesti mjeru koja je potrebna za usklađivanje s pravom Unije.

Nadležno tijelo izvješćuje u roku deset dana od primitka preporuke Nadzorno tijelo o mjerama koje je poduzelo ili koje namjerava poduzeti kako bi osiguralo usklađenost s pravom Unije.

4. Ako se nadležno tijelo nije uskladilo s pravom Unije u roku mjesec dana od primitka preporuke Nadzornog tijela, Komisija može, nakon što ju je Nadzorno tijelo o tome obavijestilo ili na vlastitu inicijativu, izdati formalno mišljenje u kojemu od nadležnog tijela zahtijeva da poduzme mjere potrebne za usklađivanje s pravom Unije. Formalno mišljenje Komisije uzima u obzir preporuku Nadzornog tijela.

Komisija mora izdati takvo formalno mišljenje najkasnije 3 mjeseca od donošenja preporuke. Komisija može produljiti to razdoblje za 1 mjesec.

Nadzorno tijelo i nadležna tijela moraju osigurati Komisiji sve potrebne informacije.

5. Nadležno tijelo dužno je u roku deset radnih dana od primitka formalnog mišljenja iz stavka 4. izvijestiti Komisiju i Nadzorno tijelo o mjerama koje je poduzelo ili koje namjerava poduzeti radi usklađivanja s tim formalnim mišljenjem.

6. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s formalnim mišljenjem iz stavka 4. u razdoblju koje je u njemu navedeno, te ako je potrebno pravodobno ispraviti takvu neusklađenost kako bi se održali ili ponovno uspostavili neutralni uvjeti tržišnog natjecanja ili osiguralo uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskog sustava, Nadzorno tijelo može, ako su relevantni zahtjevi iz akata navedenih u članku 1. stavku 2. izravno primjenjivi na sudionike financijskih tržišta, donijeti pojedinačnu odluku upućenu sudioniku financijskih tržišta kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema pravu Unije, uključujući prestanak bilo kakve prakse.

Odluka Nadzornog tijela mora biti u skladu s formalnim mišljenjem koje je izdala Komisija na temelju stavka 4.

7. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 6. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela.

Kada se poduzimaju mjere u vezi s pitanjima koja su predmet formalnog mišljenja na temelju stavka 4. ili donose odluke na temelju stavka 6., nadležna tijela moraju se uskladiti s formalnim mišljenjem ili odlukom, ovisno o slučaju.

8. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Nadzorno tijelo mora navesti koja se nadležna tijela i sudionici financijskih tržišta nisu uskladili s formalnim mišljenjima ili odlukama iz stavaka 4. i 6. ovog članka.

Članak 18.

Mjere u izvanrednim situacijama

1. U slučaju nepovoljnih kretanja koja mogu ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije, Nadzorno tijelo aktivno potiče i, ako to smatra potrebnim, koordinira sve akcije koje su poduzele relevantna nacionalna nadležna nadzorna tijela.

Kako bi moglo obavljati tu ulogu poticanja i koordiniranja, Nadzorno tijelo mora biti u potpunosti obaviješteno o svim relevantnim kretanjima, te ga relevantna nacionalna nadležna nadzorna tijela moraju pozivati da kao promatrač sudjeluje u svim relevantnim okupljanjima.

2. Vijeće, uz savjetovanje s Komisijom i ESRB-om te, prema potrebi, ESAMA, može donijeti odluku upućenu Nadzornom tijelu kojom se utvrđuje postojanje izvanredne situacije u smislu ove Uredbe, nakon zahtjeva Nadzornog tijela, Komisije ili ESRB-a. Vijeće mora preispitivati tu odluku u odgovarajućim razmacima, a najmanje jednom mjesečno. Ako odluka ne bude obnovljena na kraju jednomjesečnog razdoblja ona automatski prestaje važiti. Vijeće može u bilo kojem trenutku objaviti prestanak izvanredne situacije.

Ako ESRB ili Nadzorno tijelo smatraju da može nastati izvanredna situacija, oni izdaju povjerljivu preporuku upućenu Vijeću i dostavljaju mu procjenu situacije. Vijeće zatim procjenjuje postoji li potreba za sastankom. U tom je postupku zajamčena povjerljivost.

Ako Vijeće utvrdi postojanje izvanredne situacije, ono o tome bez odlaganja izvješćuje Europski parlament i Komisiju.

3. Ako je Vijeće donijelo odluku na temelju stavka 2., te u iznimnim okolnostima kada je potrebna koordinirana akcija nacionalnih tijela kao odgovor na nepovoljna kretanja koja mogu ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije, Nadzorno tijelo može donijeti pojedinačne odluke kojima se od nadležnih tijela zahtijeva da poduzmu potrebne mjere u skladu sa zakonodavstvom iz članka 1. stavka 2. za suočavanje sa svim takvim kretanjima tako da se osigura da sudionici financijskih tržišta i nadležna tijela ispunjavaju zahtjeve propisane tim zakonodavstvom.

4. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s odlukom Nadzornog tijela iz stavka 3. u razdoblju propisanom u toj odluci, u slučaju da su relevantni zahtjevi propisani zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. i regulatornim tehničkim standardima i provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s tim aktima izravno primjenjivi na sudionike financijskih tržišta, Nadzorno tijelo može donijeti pojedinačnu odluku

upućenu sudioniku financijskih tržišta kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema tom zakonodavstvu, uključujući prestanak bilo kakve prakse. To se primjenjuje samo u situacijama u kojima nadležno tijelo ne primjenjuje zakonodavne akte iz članka 1. stavka 2., uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde donesene u skladu s tim aktima, ili ih primjenjuje na način za koji se čini da predstavlja očito kršenje tih akata, te ako je potrebno hitno ispravljanje radi ponovnog uspostavljanja urednog funkcioniranja i cjelovitosti financijskih tržišta ili stabilnosti cijelog ili dijela financijskog sustava Unije.

5. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 4. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela.

Sve mjere nadležnih tijela u vezi s pitanjima koja su predmet odluka na temelju stavka 3. ili 4. moraju biti usklađene s tim odlukama.

Članak 19.

Rješavanje sporova među nadležnim tijelima u prekograničnim pitanjima

1. Ne dovodeći u pitanje ovlasti propisane člankom 17., ako se nadležno tijelo ne slaže oko postupka ili sadržaja djelovanja ili nedjelovanja nadležnog tijela druge države članice u slučajevima navedenima u aktima iz članka 1. stavka 2., Nadzorno tijelo, na zahtjev jednog dotičnog nadležnog tijela ili više njih, može pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s postupkom iz stavaka od 2. do 4. ovog članka.

U slučajevima navedenima u zakonodavstvu iz članka 1. stavka 2. te, ako je na temelju objektivnih kriterija, moguće utvrditi postojanje spora među nadležnim tijelima iz različitih država članica, Nadzorno tijelo može na vlastitu inicijativu pomoći tijelima u postizanju sporazuma u skladu s postupkom iz stavaka od 2. do 4.

2. Nadzorno tijelo određuje rok za mirenje među nadležnim tijelima uzimajući u obzir relevantne rokove navedene u aktima iz članka 1. stavka 2. kao i složenost i žurnost pitanja. U toj fazi Nadzorno tijelo djeluje kao posrednik.

3. Ako dotična nadležna tijela ne uspiju postići sporazum u sklopu faze mirenja iz stavka 2., Nadzorno tijelo može u skladu s postupkom navedenim u trećem i četvrtom podstavku članka 44. stavka 1. donijeti odluku kojom se od njih zahtijeva da poduzmu određenu mjeru ili da se suzdrže od djelovanja radi rješavanja tog pitanja, uz obvezujuće učinke za dotična nadležna tijela kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije.

4. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije iz članka 258. UFEU-a, ako se nadležno tijelo ne uskladi s odlukom Nadzornog tijela te time ne osigura da sudionik financijskih tržišta zadovoljava zahtjeve koji su izravno na njega primjenjivi na temelju akata iz članka 1. stavka 2., Nadzorno tijelo može donijeti pojedinačnu odluku upućenu sudioniku financijskih tržišta kojom zahtijeva da provede potrebne mjere kako bi ispunio svoje obveze prema pravu Unije, uključujući prestanak bilo kakve prakse.

5. Odluke koje su donesene u skladu sa stavkom 4. prevladavaju nad svim prethodnim odlukama koje su o istom pitanju donijela nadležna tijela. Sve mjere nadležnih tijela u vezi s činjenicama koje su predmet odluka na temelju stavka 3. ili 4. moraju biti usklađene s tim odlukama.

6. U izvješću iz članka 50. stavka 2., predsjednik Nadzornog tijela mora navesti prirodu i vrstu sporova među nadležnim tijelima, postignute sporazume i odluke donesene radi rješavanja takvih sporova.

Članak 20.

Rješavanje sporova među nadležnim tijelima na međusektorskoj razini

Zajednički odbor dužan je u skladu s postupkom propisanim u članku 19. i članku 56. rješavati međusektorske sporove koji mogu nastati među nadležnim tijelima kako je definirano člankom 4. stavkom 2. ove Uredbe, Uredbom (EU) 1093/2010, odnosno Uredbom (EU) 1094/2010.

Članak 21.

Kolegiji supervizora

1. Nadzorno tijelo doprinosi promicanju i praćenju učinkovitog, efektivnog i dosljednog funkcioniranja kolegija supervizora koji su osnovani zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. te potiče usklađenost primjene prava Unije među kolegijima supervizora. S ciljem konvergencije najboljih nadzornih praksi, osoblje Nadzornog tijela može sudjelovati u djelatnostima kolegija supervizora, uključujući izravne nadzore koje zajednički provode dva nadležna tijela ili više njih.

2. Nadzorno tijelo ima vodeću ulogu u osiguravanju dosljednog i usklađenog funkcioniranja kolegija supervizora za prekogranične institucije u cijeloj Uniji uzimajući u obzir sistemski rizik koji predstavljaju sudionici financijskih tržišta iz članka 23.

Za potrebe ovog stavka i stavka 1. ovog članka, Nadzorno tijelo se smatra „nadležnim tijelom” u smislu relevantnog zakonodavstva.

Nadzorno tijelo može:

(a) prikupljati i razmjenjivati sve relevantne informacije u suradnji s nadležnim tijelima radi olakšavanja rada kolegija i uspostavljanja središnjeg sustava i upravljanja središnjim sustavom koji omogućuje nadležnim tijelima u kolegiju pristup tim informacijama;

(b) pokrenuti i koordinirati testiranja otpornosti na stres na razini Unije u skladu s člankom 32. radi procjene otpornosti sudionika financijskih tržišta, a posebno sistemskog rizika koji predstavljaju ključni sudionici financijskih tržišta kao što je navedeno u članku 23., na nepovoljna tržišna kretanja, te radi procjene mogućnosti povećanja sistemskog rizika koji ključni sudionici financijskih tržišta predstavljaju u stresnim okolnostima, osiguravajući da se na takva testiranja primjenjuje dosljedna metodologija na nacionalnoj razini te, prema potrebi, uputiti preporuku nadležnom tijelu da ispravi nedostatke utvrđene u testiranju otpornosti na stres;

(c) promicati efektivne i učinkovite nadzorne aktivnosti, uključujući procjenu rizika kojima su izloženi ili kojima bi mogli biti izloženi sudionici financijskih tržišta u stresnim okolnostima;

(d) nadzirati, u skladu sa zadaćama i ovlastima navedenima u ovoj Uredbi, zadaće koje provode nadležna tijela; te

(e) tražiti daljnje rasprave kolegija u svim slučajevima u kojima smatra da bi odluka dovela do nepravilne primjene prava Unije ili da ne bi doprinijela cilju konvergencije nadzornih praksi. Ono također može zahtijevati sazivanje sastanka kolegija ili dodati točku na dnevnom redu sastanka.

3. Nadzorno tijelo može izraditi nacrt regulatornih i provedbenih tehničkih standarda kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti primjene s obzirom na odredbe koje se odnose na operativno funkcioniranje kolegija supervizora te izdavati smjernice i preporuke koje se donose u skladu s člankom 16. radi promicanja konvergencije nadzornog funkcioniranja i najboljih praksi koje donose kolegiji supervizora.

4. Nadzorno tijelo ima pravno obvezujuću posredničku ulogu u rješavanju sporova među nadležnim tijelima u skladu s postupkom navedenim u članku 19. Nadzorno tijelo može donositi nadzorne odluke koje su izravno primjenjive na dotičnog sudionika financijskih tržišta u skladu s člankom 19.

Članak 22.

Opće odredbe

1. Nadzorno tijelo na odgovarajući način razmatra sistemski rizik kako je definiran Uredbom (EU) br. 1092/2010. Uzima u obzir sve rizike od poremećaja financijskih usluga koji:

(a) su uzrokovani narušavanjem cijelog financijskog sustava ili njegovog dijela; i

(b) mogu imati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo.

Nadzorno tijelo, prema potrebi, razmatra praćenje i procjenu sistemskog rizika koje su oblikovali ESRB i Nadzorno tijelo te odgovara na upozorenja i preporuke ESRB-a u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

2. U suradnji s ESRB-om i u skladu s člankom 23. Nadzorno tijelo izrađuje zajednički pristup za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika koji predstavljaju ključni sudionici financijskih tržišta, uključujući, prema potrebi, kvantitativne i kvalitativne pokazatelje.

Ti su pokazatelji ključan element za određivanje primjerenih nadzornih mjera. Nadzorno tijelo prati stupanj konvergencije donesenih odluka s ciljem promicanja zajedničkog pristupa.

3. Ne dovodeći u pitanje akte iz članka 1. stavka 2., Nadzorno tijelo, prema potrebi, sastavlja dodatne smjernice i preporuke za ključne sudionike financijskih tržišta kako bi se uzeo u obzir sistemski rizik koji oni predstavljaju.

Nadzorno tijelo mora osigurati da se sistemski rizik koji predstavljaju ključni sudionici financijskih tržišta uzme u obzir prilikom izrade nacrta regulatornih i provedbenih tehničkih standarda u područjima koja su propisana zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2.

4. Na zahtjev jednog nadležnog tijela ili više njih, Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije ili na vlastitu inicijativu Nadzorno tijelo može provesti istraživanje u vezi s određenom vrstom financijske djelatnosti ili vrstom proizvoda ili vrstom ponašanja kako bi procijenilo potencijalne prijetnje za cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost financijskog sustava i dalo primjerene preporuke za djelovanje dotičnom nadležnom tijelu.

S tim ciljevima, Nadzorno tijelo može upotrijebiti ovlasti koje su mu dodijeljene prema ovoj Uredbi, kao i prema članku 35.

5. Zajednički odbor osigurava cjelokupnu i međusektorsku koordinaciju aktivnosti koje se provode u skladu s ovim člankom.

Članak 23.

Utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika

1. Uz savjetovanje s ESRB-om, Nadzorno tijelo razvija kriterije za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika i odgovarajući režim testiranja otpornosti na stres, što uključuje procjenu mogućnosti povećanja sistemskog rizika koji sudionici financijskih tržišta predstavljaju u stresnim okolnostima. Sudionici financijskih tržišta koji mogu predstavljati sistemski rizik moraju biti pod pojačanim nadzorom i, prema potrebi, obuhvaćeni postupcima za oporavak i sanaciju iz članka 25.

2. Nadzorno tijelo u potpunosti mora uzeti u obzir relevantne međunarodne pristupe kada izrađuje kriterije za utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika koji predstavljaju sudionici financijskih tržišta, uključujući one koje su utvrdili Odbor za financijsku stabilnost, Međunarodni monetarni fond i Banka za međunarodne namire.

Članak 24.

Stalna sposobnost odgovora na sistemske rizike

1. Nadzorno tijelo osigurava postojanje specijalizirane i kontinuirane sposobnosti učinkovitog odgovora na materijalizaciju sistemskih rizika kao što je navedeno u člancima 22. i 23., posebno s obzirom na institucije koje predstavljaju sistemski rizik.

2. Nadzorno tijelo ispunjava zadaće koje su mu dodijeljene ovom Uredbom i zakonodavstvom iz članka 1. stavka 2., te doprinosi osiguravanju dosljednog i koordiniranog režima za upravljanje u kriznim situacijama i saniranje krize u Uniji.

Članak 25.

Postupci za oporavak i sanaciju

1. Nadzorno tijelo aktivno doprinosi i sudjeluje u razvoju i usklađivanju efektivnih i dosljednih planova za oporavak i sanaciju, postupaka u izvanrednim situacijama i preventivnih mjera za smanjivanje sistemskog učinka bilo kakvih neuspjeha.

2. Nadzorno tijelo može izraditi regulatorne i provedbene tehničke standarde kao što je navedeno u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. u skladu s postupkom propisanim u člancima od 10. do 15.

Članak 26.

Europski sustav nacionalnih sustava za zaštitu ulagatelja

1. Nadzorno tijelo doprinosi jačanju Europskog sustava nacionalnih sustava za zaštitu ulagatelja (ICS) djelujući u okviru ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom kako bi se osigurala pravilna primjena Direktive 97/9/EZ s ciljem osiguranja da su nacionalni sustavi za zaštitu ulagatelja primjereno financirani doprinosima dotičnih sudionika financijskih tržišta, uključujući, prema potrebi, sudionike financijskih tržišta koji imaju sjedište u trećim zemljama, te osiguranja visoke razine zaštite svim ulagateljima u usklađenom okviru u cijeloj Uniji.

2. Članak 16. koji se odnosi na ovlasti Nadzornog tijela za donošenje smjernica i preporuka primjenjuje se na sustave za zaštitu ulagatelja.

3. Nadzorno tijelo može izraditi regulatorne i provedbene tehničke standarde kao što je navedeno u zakonodavnim aktima iz članka 1. stavka 2. u skladu s postupkom propisanim člancima od 10. do 15.

4. Revizija ove Uredbe predviđena člankom 81. posebno ispituje konvergenciju Europskog sustava nacionalnih sustava za zaštitu ulagatelja.

Članak 27.

Europski sustav za aranžmane sanacije i financiranja

1. U područjima svoje nadležnosti Nadzorno tijelo doprinosi razvoju metoda za sanaciju posrnulih ključnih sudionika financijskih tržišta tako da se izbjegne širenje zaraze i da se omogući njihova pravilna i pravodobna likvidacija, uključujući, gdje je primjenjivo, usklađene i vjerodostojne mehanizme financiranja.

2. Nadzorno tijelo doprinosi radu u području jednakih pravila igre za sve i kumulativnih učinaka svih sustava davanja i doprinosa financijskih institucija koji mogu biti uvedeni kako bi se osigurala pravedna raspodjela opterećenja i poticaja za obuzdavanje sistemskog rizika kao dijela usklađenog i vjerodostojnog okvira za sanaciju.

Revizija ove Uredbe predviđena člankom 81. posebno ispituje mogućnost povećanja uloge Nadzornog tijela u okviru za sprečavanje krize, upravljanje u kriznim situacijama i saniranje krize.

Članak 28.

Delegiranje zadaća i odgovornosti

1. Nadležna tijela mogu, uz suglasnost tijela kojemu se delegiraju odgovornosti, delegirati zadaće i odgovornosti Nadzornom tijelu ili drugim nadležnim tijelima pod uvjetima navedenima u ovom članku. Države članice mogu odrediti konkretne postupke u pogledu delegiranja odgovornosti kojih se treba pridržavati prije nego što njihova nadležna tijela sklope takve sporazume o delegiranju, te mogu ograničiti opseg delegiranja na ono što je neophodno za efektivni nadzor prekograničnih sudionika financijskih tržišta ili grupa.

2. Nadzorno tijelo potiče i olakšava delegiranje zadaća i odgovornosti među nadležnim tijelima utvrđujući one zadaće i odgovornosti koje mogu biti delegirane ili se mogu zajednički izvršavati te promičući najbolje prakse.

3. Delegiranje odgovornosti rezultira preraspodjelom nadležnosti propisanih aktima iz članka 1. stavka 2. Postupak, provedbu te upravni i sudski nadzor koji se odnose na delegirane odgovornosti uređuje pravo tijela kojemu se delegiraju odgovornosti.

4. Nadležna tijela moraju obavijestiti Nadzorno tijelo o sporazumima o delegiranju koje namjeravaju sklopiti. Sporazumi mogu stupiti na snagu najranije mjesec dana nakon obavješćivanja Nadzornog tijela.

Nadzorno tijelo može dati mišljenje o namjeravanom sporazumu u roku mjesec dana nakon što je o njemu obaviješteno.

Nadzorno tijelo odgovarajućim sredstvima objavljuje sve sporazume o delegiranju koje su sklopila nadležna tijela kako bi se osiguralo da su sve relevantne strane obaviještene na odgovarajući način.

Članak 29.

Zajednička kultura u području nadzora

1. Nadzorno tijelo ima aktivnu ulogu u izgradnji zajedničke kulture u području nadzora i dosljednih nadzornih praksi u Uniji, kao i u osiguravanju ujednačenih postupaka i dosljednih pristupa u cijeloj Uniji. Nadzorno tijelo provodi najmanje sljedeće aktivnosti:

(a) daje mišljenja nadležnim tijelima;

(b) promiče efektivnu bilateralnu i multilateralnu razmjenu informacija među nadležnim tijelima u potpunosti poštujući primjenjive odredbe o tajnosti i zaštiti podataka koje su predviđene relevantnim zakonodavstvom Unije;

(c) doprinosi razvoju visokokvalitetnih i ujednačenih nadzornih standarda, uključujući standarde izvješćivanja, te međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s člankom 1. stavkom 3.;

(d) preispituje primjenu relevantnih regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koje je donijela Komisija te smjernica i preporuka koje je izdalo Nadzorno tijelo i, prema potrebi, predlaže izmjene; i

(e) uspostavlja sektorske i međusektorske programe izobrazbe, olakšava razmjenu osoblja i potiče nadležna tijela da pojačano upotrebljavaju sustave privremenog premještaja zaposlenika i ostalih sredstava.

2. Prema potrebi, Nadzorno tijelo može razviti nove praktične instrumente i konvergencijske alate radi promicanja zajedničkih nadzornih pristupa i praksi.

Članak 30.

Stručni pregledi nadležnih tijela

1. Nadzorno tijelo povremeno organizira i provodi stručne preglede nekih ili svih djelatnosti nadležnih tijela kako bi se dodatno ojačala dosljednost rezultata nadzora. U tu svrhu, Nadzorno tijelo razvija metode koje omogućuju objektivnu procjenu i usporedbu među tijelima koja se pregledavaju. U provođenju stručnih pregleda u obzir se uzimaju postojeće informacije i već provedene procjene koje se odnose na dotično nadležno tijelo.

2. Stručni pregled uključuje, ali bez ograničenja na, procjenu:

(a) prikladnosti resursa i sustava upravljanja nadležnog tijela, posebno u pogledu efektivne primjene regulatornih tehničkih standarda i provedbenih tehničkih standarda iz članaka od 10. do 15., kao i akata iz članka 1. stavka 2., te sposobnosti odgovora na tržišna kretanja;

(b) dostignutog stupnja konvergencije u primjeni prava Unije i u nadzornoj praksi, uključujući regulatorne tehničke standarde i provedbene tehničke standarde, smjernice i preporuke donesene u skladu s člancima od 10. do 16., kao i opsega u kojem nadzorna praksa ostvaruje ciljeve navedene u pravu Unije;

(c) najboljih praksi koje su razvila neka nadležna tijela, a čije bi donošenje moglo biti od koristi drugim nadležnim tijelima;

(d) efektivnosti i stupnja konvergencije postignute s obzirom na provedbu odredbi donesenih u primjeni prava Unije, uključujući upravne mjere i sankcije propisane za osobe koje su odgovorne u slučaju nepridržavanja tih odredbi.

3. Na temelju stručnog pregleda, Nadzorno tijelo može izdati smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. U skladu s člankom 16. stavkom 3., nadležna tijela nastoje poštovati te smjernice i preporuke. Nadzorno tijelo uzima u obzir rezultat stručnog pregleda u izradi nacrta regulatornih tehničkih standarda ili provedbenih tehničkih standarda u skladu s člancima od 10. do 15.

4. Nadzorno tijelo javno objavljuje najbolje prakse koje je moguće utvrditi iz tih stručnih pregleda. Osim toga, svi ostali rezultati stručnih pregleda mogu se javno objaviti uz suglasnost nadležnog tijela koje je predmet stručnog pregleda.

Članak 31.

Koordinacijska funkcija

Nadzorno tijelo ima opću koordinacijsku ulogu među nadležnim tijelima, posebno u situacijama kada nepovoljna kretanja mogu ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost financijskog sustava u Uniji.

Nadzorno tijelo promiče koordinirani odgovor Unije, između ostalog:

(a) olakšavanjem razmjene informacija među nadležnim tijelima;

(b) određivanjem opsega i, ako je to moguće i prikladno, provjerom pouzdanosti informacija koje bi trebale biti dostupne svim dotičnim nadležnim tijelima;

(c) provođenjem neobvezujućeg posredovanja na zahtjev nadležnih tijela ili na vlastitu inicijativu, ne dovodeći u pitanje članak 19.;

(d) obavješćivanjem ESRB-a o svim potencijalnim izvanrednim situacijama bez odlaganja;

(e) poduzimanjem svih odgovarajućih mjera u slučaju kretanja koja mogu ugroziti funkcioniranje financijskih tržišta s ciljem olakšavanja koordinacije akcija koje poduzimaju relevantna nadležna tijela;

(f) centraliziranjem informacija primljenih od nadležnih tijela u skladu s člancima 21. i 35. kao rezultat obveza u pogledu regulatornog izvješćivanja koje se odnose na sudionike financijskih tržišta koji su aktivni u više država članica. Nadzorno tijelo te informacije dijeli s ostalim dotičnim nadležnim tijelima.

Članak 32.

Procjena tržišnih kretanja

1. Nadzorno tijelo prati i procjenjuje tržišna kretanja u području svoje nadležnosti i, prema potrebi, obavješćuje europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), ESRB i Europski parlament, Vijeće i Komisiju o relevantnim mikrobonitetnim trendovima, potencijalnim rizicima i osjetljivostima. Nadzorno tijelo u svoje procjene uključuje ekonomsku analizu tržišta na kojima posluju sudionici financijskih tržišta, kao i procjenu učinka potencijalnih tržišnih kretanja na te sudionike financijskih tržišta.

2. U suradnji s ESRB-om, Nadzorno tijelo započinje i koordinira na razini Unije procjene otpornosti sudionika financijskih tržišta na nepovoljna tržišna kretanja. U tu svrhu, Nadzorno tijelo razvija sljedeće, za primjenu od strane nadležnih tijela:

(a) zajedničke metodologije za procjenu učinka ekonomskih scenarija na financijski položaj sudionika financijskih tržišta;

(b) zajedničke pristupe obavješćivanja o rezultatima tih procjena otpornosti sudionika financijskih tržišta;

(c) zajedničke metodologije za procjenu učinka pojedinih proizvoda ili distribucijskih procesa na financijski položaj sudionika financijskih tržišta, na ulagatelje te na obavješćivanje klijenata;

3. Ne dovodeći u pitanje zadaće ESRB-a navedene u Uredbi (EU) br.1092/2010, Nadzorno tijelo najmanje jednom godišnje, a prema potrebi i češće, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i ESRB-u dostavlja procjene trendova, potencijalnih rizika i osjetljivosti u svojem području nadležnosti.

Nadzorno tijelo u te procjene uključuje klasifikaciju glavnih rizika i osjetljivosti te, prema potrebi, preporučuje preventivne ili popravne mjere.

4. Nadzorno tijelo osigurava odgovarajuću pokrivenost međusektorskih kretanja, rizika i osjetljivosti bliskom suradnjom s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) putem Zajedničkog odbora.

Članak 33.

Međunarodni odnosi

1. Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće nadležnosti država članica i institucija Unije, Nadzorno tijelo može razviti kontakte i sklopiti upravne sporazume s nadzornim tijelima, međunarodnim organizacijama i administracijom trećih zemalja. Ti sporazumi ne stvaraju pravne obveze s obzirom na Uniju i njezine države članice i ne sprečavaju države članice i njihova nadležna tijela da sklapaju bilateralne ili mulitlateralne sporazume s tim trećim zemljama.

2. Nadzorno tijelo pomaže u pripremi odluka o istovjetnosti koje se odnose na nadzorne režime u trećim zemljama u skladu s aktima iz članka 1. stavka 2.

3. U izvješću iz članka 43. stavka 5. Nadzorno tijelo navodi upravne sporazume dogovorene s međunarodnim organizacijama ili administracijom trećih zemalja i pomoć pruženu u pripremi odluka o istovjetnosti.

Članak 34.

Ostale zadaće

1. Na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije ili na vlastitu inicijativu Nadzorno tijelo može dati mišljenje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o svim pitanjima koja se odnose na njegovo područje nadležnosti.

2. S obzirom na bonitetne procjene spajanja i preuzimanja koje su u području primjene Direktive 2004/39/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ, te koje prema toj Direktivi zahtijevaju savjetovanje među nadležnim tijelima iz dviju ili više država članica, Nadzorno tijelo može na zahtjev jednog od dotičnih nadležnih tijela izdati i objaviti mišljenje o bonitetnoj procjeni, osim s obzirom na kriterije iz članka 10.b točke (e) Direktive 2004/39/EZ. Mišljenje se izdaje odmah, a u svakom slučaju prije kraja razdoblja procjene u skladu s Direktivom 2004/39/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2007/44/EZ. Članak 35. primjenjuje se na područja u vezi kojih Nadzorno tijelo može izdati mišljenje.

Članak 35.

Prikupljanje informacija

1. Na zahtjev Nadzornog tijela, nadležna tijela država članica osiguravaju Nadzornom tijelu sve potrebne informacije za obavljanje dužnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, pod uvjetom da imaju zakonski pristup relevantnim informacijama, te da je zahtjev za informacijama potreban s obzirom na prirodu dotične dužnosti.

2. Nadzorno tijelo također može zahtijevati da mu se osiguraju informacije u određenim rokovima i u utvrđenom obliku. Ako je to moguće, takvi zahtjevi se postavljaju upotrebom uobičajenih obrazaca za izvješćivanje.

3. Na opravdani zahtjev nadležnog tijela države članice, Nadzorno tijelo može osigurati sve informacije koje su potrebne kako bi nadležno tijelo moglo obavljati svoje dužnosti u skladu s obvezama čuvanja poslovne tajne koje su propisane sektorskim zakonodavstvom i člankom 70.

4. Prije zahtijevanja informacija u skladu s ovim člankom, te da bi se izbjeglo dupliciranje obveza u pogledu izvješćivanja, Nadzorno tijelo uzima u obzir sve relevantne postojeće statističke podatke koje pripremaju i distribuiraju Europski statistički sustav i Europski sustav središnjih banaka.

5. Ako informacije nisu dostupne ili ako ih nadležna tijela ne stave pravodobno na raspolaganje, Nadzorno tijelo može uputiti opravdan i obrazložen zahtjev drugim nadzornim tijelima, ministarstvu odgovornom za financiranje ako ono ima na raspolaganju bonitetne informacije, nacionalnoj središnjoj banci ili statističkom uredu dotične države članice.

6. Ako informacije nisu dostupne ili ako se pravodobno ne stave na raspolaganje u skladu sa stavkom 1. ili 5. Nadzorno tijelo može uputiti opravdan i obrazložen zahtjev izravno relevantnom sudioniku financijskih tržišta. U obrazloženom zahtjevu potrebno je objasniti zašto je potrebna informacija koja se odnosi na dotične pojedine sudionike financijskih tržišta.

Nadzorno tijelo obavješćuje relevantna nadležna tijela o zahtjevima u skladu s ovim stavkom i stavkom 5.

Na zahtjev Nadzornog tijela, nadležna tijela pomažu mu u prikupljanju informacija.

7. Nadzorno tijelo može upotrebljavati povjerljive informacije koje je primilo u skladu s ovim člankom samo za potrebe obavljanja dužnosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom.

Članak 36.

Odnos s ESRB-om

1. Nadzorno tijelo blisko i redovito surađuje s ESRB-om.

2. Nadzorno tijelo osigurava ESRB-u redovite i pravodobne informacije koje su mu potrebne za ostvarivanje njegovih zadaća. Svi podaci koji su potrebni za ostvarivanje njegovih zadaća, a koji nisu u sažetom ili agregiranom obliku bez odgađanja se dostavljaju ESRB-u na njegov obrazložen zahtjev kao što je navedeno u članku 15. Uredbe (EU) br. 1092/2010. U suradnji s ESRB-om, Nadzorno tijelo mora imati primjerene interne postupke za prijenos povjerljivih informacija, posebno informacija koje se odnose na pojedine sudionike financijskih tržišta.

3. U skladu sa stavcima 4. i 5., Nadzorno tijelo osigurava odgovarajuće daljnje praćenje ESRB-ovih upozorenja i preporuka iz članka 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

4. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje ESRB uputi Nadzornom tijelu, Nadzorno tijelo bez odgađanja saziva sastanak Odbora supervizora i procjenjuje implikacije takvih upozorenja ili preporuka za ispunjavanje svojih zadaća.

U okviru relevantnog postupka odlučivanja, Nadzorno tijelo odlučuje o svakoj mjeri koju treba poduzeti u skladu s ovlastima koje su mu dodijeljene ovom Uredbom za rješavanje pitanja utvrđenih u upozorenjima i preporukama.

Ako Nadzorno tijelo ne djeluje prema preporuci, ono mora objasniti ESRB-u i Vijeću svoje razloge za to.

5. Nakon primitka upozorenja ili preporuka koje ESRB uputi nadležnom nacionalnom nadzornom tijelu, Nadzorno tijelo, prema potrebi, upotrebljava ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom kako bi osiguralo pravodobno daljnje praćenje.

Ako adresat ne namjerava slijediti preporuku ESRB-a, ono je dužno obavijestiti Odbor supervizora o svojim razlozima za nedjelovanje i raspraviti te razloge s Odborom.

Nadležno tijelo mora uzeti u obzir stajališta Odbora supervizora kada obavješćuje Vijeće i ESRB u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

6. U obavljanju svojih zadaća navedenih u ovoj Uredbi Nadzorno tijelo u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir upozorenja i preporuke ESRB-a.

Članak 37.

Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala

1. Radi lakšeg savjetovanja sa zainteresiranim stranama u područjima relevantnima za zadaće Nadzornog tijela osniva se Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala. Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala daje mišljenje o mjerama poduzetima u skladu s člancima od 10. do 15. u vezi s regulatornim tehničkim standardima i provedbenim tehničkim standardima, te u mjeri u kojoj se one ne odnose na pojedine sudionike financijskih tržišta, u skladu s člankom 16. u vezi sa smjernicama i preporukama. Ako je žurno potrebno provesti mjere, a savjetovanje postane nemoguće, Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala se obavješćuje što je prije moguće.

Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala sastaje se najmanje četiri puta godišnje.

2. Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala sastoji se od 30 članova koji u uravnoteženom omjeru predstavljaju sudionike financijskih tržišta koji posluju u Uniji, predstavnike njihovih zaposlenika, kao i potrošače, korisnika financijskih usluga i predstavnike malih i srednjih poduzeća. Najmanje pet njezinih članova moraju biti neovisni ugledni akademici. Deset njezinih članova predstavljaju sudionike financijskih tržišta.

3. Članove Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala imenuje Odbor supervizora na prijedlog relevantnih zainteresiranih strana. U odlučivanju Odbor supervizora, po mogućnosti, osigurava odgovarajuću geografsku i spolnu uravnoteženost i zastupljenost zainteresiranih strana iz cijele Unije.

4. Nadzorno tijelo pruža sve potrebne informacije pridržavajući se obveze čuvanja poslovne tajne kao što je navedeno u članku 70., i osigurava primjerenu tajničku potporu za Interesnu skupinu za vrijednosne papire i tržišta kapitala. Članovima Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala koji predstavljaju neprofitne organizacije, isključujući predstavnike sektora, isplaćuje se odgovarajuća naknada. Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala može osnovati radne skupine za tehnička pitanja. Članovi Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala imaju mandat od dvije i pol godine, nakon čega se provodi novi selekcijski postupak.

Članovi Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala mogu biti imenovani na dva uzastopna mandata.

5. Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala može podnijeti mišljenja i savjete Nadzornom tijelu u vezi s bilo kojim pitanjima koja se odnose na zadaće Nadzornog tijela, s posebnim naglaskom na zadaće navedene u člancima od 10. do 16. i člancima 29., 30. i 32.

6. Interesna skupina za vrijednosne papire i tržišta kapitala donosi svoj poslovnik dvotrećinskom većinom svojih članova.

7. Nadzorno tijelo objavljuje mišljenja i savjete Interesne skupine za vrijednosne papire i tržišta kapitala, kao i rezultate svojih savjetovanja.

Članak 38.

Zaštitne mjere

1. Nadzorno tijelo osigurava da ni jedna odluka koja je donesena u skladu s člancima 18. ili 19. ni na koji način ne utječe na fiskalne odgovornosti država članica.

2. Ako država članica smatra da odluka donesena u skladu s člankom 19. stavkom 3. utječe na njezine fiskalne odgovornosti ona može obavijestiti Nadzorno tijelo i Komisiju u roku 2 tjedna od dostavljanja odluke Nadzornog tijela nadležnom tijelu da nadležno tijelo neće provesti tu odluku.

U svojoj obavijesti država članica mora jasno i točno objasniti zašto i kako ta odluka utječe na njezine fiskalne odgovornosti.

U slučaju takve obavijesti odluka Nadzornog tijela se suspendira.

U roku od mjesec dana od slanja obavijesti od strane države članice, Nadzorno tijelo obavaješćuje državu članicu zadržava li svoju odluku ili je mijenja ili opoziva. Ako se odluka zadržava ili mijenja, Nadzorno tijelo navodi da ne utječe na fiskalne odgovornosti.

Ako Nadzorno tijelo zadrži svoju odluku, Vijeće donosi odluku većinom danih glasova na jednom od svojih sastanaka najkasnije dva mjeseca nakon što je Nadzorno tijelo obavijestilo državu članicu, kao što je navedeno u četvrtom podstavku, da je odluka Nadzornog tijela zadržana.

Ako Vijeće, nakon što je razmotrilo to pitanje, ne donese odluku o zadržavanju odluke Nadzornog tijela u skladu s petim podstavkom, odluka Nadzornog tijela se ukida.

3. Ako država članica smatra da odluka donesena u skladu s člankom 18. stavkom 3. utječe na njezine fiskalne odgovornosti ona može obavijestiti Nadzorno tijelo, Komisiju i Vijeće u roku tri radna dana od dostavljanja odluke Nadzornog tijela nadležnom tijelu da nadležno tijelo neće provesti tu odluku.

U svojoj obavijesti država članica mora jasno i točno objasniti zašto i kako ta odluka utječe na njezine fiskalne odgovornosti.

U slučaju takve obavijesti odluka Nadzornog tijela se suspendira.

U roku deset radnih dana Vijeće saziva sastanak i običnom većinom svojih članova donosi odluku o tome hoće li odluka Nadzornog tijela biti opozvana.

Ako Vijeće, nakon što je razmotrilo to pitanje, ne donese odluku o opozivu odluke Nadzornog tijela u skladu s četvrtim podstavkom, suspendiranje odluke Nadzornog tijela se ukida.

4. Ako Vijeće donese odluku u skladu sa stavkom 3. da neće opozvati odluku Nadzornog tijela koja se odnosi na članak 18. stavak 3., a dotična država članica još uvijek smatra da odluka Nadzornog tijela utječe na njezine fiskalne odgovornosti, ta država članica može obavijestiti Komisiju i Nadzorno tijelo, te zatražiti od Vijeća da preispita to pitanje. Dotična država članica mora jasno navesti razloge za svoje neslaganje s odlukom Vijeća.

U roku od četiri tjedna od obavijesti iz prvog podstavka, Vijeće potvrđuje svoju izvornu odluku ili donosi novu odluku u skladu sa stavkom 3.

Vijeće može produljiti rok od četiri tjedna za četiri dodatna tjedna ako to zahtijevaju posebne okolnosti slučaja.

5. Svaka zloupotreba ovog članka, posebno s obzirom na odluku Nadzornog tijela koja nema bitan ili značajan fiskalni učinak, zabranjuje se jer nije u skladu s unutarnjim tržištem.

Članak 39.

Postupci odlučivanja

1. Prije donošenja odluka predviđenih ovom Uredbom Nadzorno tijelo mora obavijestiti sve adresate o svojoj namjeri da donese odluku, utvrđujući rok u kojem adresat može izraziti svoje stajalište o tom pitanju, uzimajući u potpunosti u obzir žurnost, složenost i potencijalne posljedice tog pitanja. To se primjenjuje *mutatis mutandis* na preporuke, kao što je navedeno u članku 17. stavku 3.

2. U odlukama Nadzornog tijela moraju biti navedeni razlozi na kojima se one temelje.

3. Adresati odluka Nadzornog tijela moraju biti obaviješteni o pravnom lijeku koji im je na raspolaganju prema ovoj Uredbi.

4. Ako Nadzorno tijelo donese odluku na temelju članka 18. stavka 3. ili 4., ono mora preispitivati tu odluku u odgovarajućim razmacima.

5. Odluke koje Nadzorno tijelo donosi na temelju članka 17., 18. ili 19. objavljuju se i u njima mora biti naveden identitet dotičnog nadležnog tijela ili sudionika financijskih tržišta, kao i glavni sadržaj odluke, osim ako je takvo objavljivanje u suprotnosti s legitimnim interesima sudionika financijskih tržišta u zaštiti njihovih poslovnih tajni ili ako bi to moglo ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije.

POGLAVLJE III.

ORGANIZACIJA

ODJELJAK 1.

Odbor supervizora

Članak 40.

Sastav

1. Odbor supervizora sastoji se od:

(a) predsjednika, koji nema pravo glasa;

(b) rukovoditelja nacionalnog javnog tijela koje je nadležno za nadzor sudionika financijskih tržišta u svakoj državi članici, a koji se osobno sastaju najmanje dva puta godišnje;

(c) jednog predstavnika Komisije, koji nema pravo glasa;

(d) jednog predstavnika ESRB-a, koji nema pravo glasa;

(e) po jednog predstavnika svakoga od drugih dvaju europskih nadzornih tijela, koji nemaju pravo glasa.

2. Odbor supervizora redovito, a najmanje dva puta godišnje, saziva sastanke s Interesnom skupinom za vrijednosne papire i tržišta kapitala.

3. Svako nadležno tijelo odgovorno je za imenovanje zamjenika na visokoj razini iz svojeg tijela koji može zamijeniti člana Odbora supervizora iz stavka 1. točke (b) u slučaju spriječenosti.

4. U državama članicama u kojima je više tijela odgovorno za nadzor u skladu s ovom Uredbom, ta se tijela dogovaraju o zajedničkom predstavniku. Unatoč tome, kada tema o kojoj raspravlja Odbor supervizora nije u području nadležnosti nacionalnog tijela koje predstavlja član iz stavka 1. točke (b), tog člana može pratiti predstavnik relevantnog nacionalnog tijela, koji nema pravo glasa.

5. Za potrebe djelovanja u području primjene Direktive 97/9/EZ, člana Odbora supervizora iz stavka 1. točke (b) može, prema potrebi, pratiti predstavnik relevantnih tijela koja upravljaju sustavima za zaštitu ulagatelja u svakoj državi članici, koji nema pravo glasa.

6. Odbor supervizora može dozvoliti prisutnost promatrača.

Izvršni direktor može sudjelovati u sastancima Odbora supervizora bez prava glasa.

Članak 41.

Interni odbori i radna tijela

1. Odbor supervizora može osnovati interne odbore ili radna tijela za posebne zadaće koje se dodjeljuju Odboru supervizora, te može odrediti da se određene jasno definirane zadaće i odluke delegiraju internim odborima ili radnim tijela, upravnom odboru ili predsjedniku.

2. Za potrebe članka 19., Odbor supervizora saziva neovisno radno tijelo radi olakšavanja nepristranog rješavanja spora koje se sastoji od predsjednika i dva člana Odbora koji nisu predstavnici nadležnih tijela koja su stranke u sporu, te koji nemaju interesa u sukobu niti izravne veze s dotičnim nadležnim tijelima.

3. Pridržavajući se članka 19. stavka 2., radno tijelo predlaže odluku za konačno donošenje od strane Odbora supervizora u skladu s postupkom navedenim u trećem podstavku članka 44. stavka 1.

4. Odbor supervizora donosi poslovnik za radno tijelo iz stavka 2.

Članak 42.

Neovisnost

U provedbi zadaća koje su im dodijeljene ovom Uredbom, predsjednik i članovi Odbora supervizora koji imaju pravo glasa djeluju neovisno i objektivno isključivo u interesu Unije kao cjeline, te ne traže i ne primaju upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije niti bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na članove Odbora supervizora u obavljanju njihovih zadaća.

Članak 43.

Zadaće

1. Odbor supervizora daje smjernice za rad Nadzornom tijelu i zadužen je za donošenje odluka iz poglavlja II.

2. Odbor supervizora donosi mišljenja, preporuke i odluke, te daje savjete navedene u poglavlju II.

3. Odbor supervizora imenuje predsjednika.

4. Prije 30. rujna svake godine, Odbor supervizora donosi program rada Nadzornog tijela za sljedeću godinu na temelju prijedloga upravnog odbora, te ga prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Program rada donosi se ne dovodeći u pitanje postupak donošenja godišnjeg proračuna, te se objavljuje.

5. Odbor supervizora na temelju prijedloga upravnog odbora donosi godišnje izvješće o djelatnostima Nadzornog tijela, kao i o obavljanju dužnosti predsjednika, na temelju nacrta izvješća iz članka 53. stavka 7., te dostavlja izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji, Revizorskome sudu i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru do 15. lipnja svake godine. To se izvješće objavljuje.

6. Odbor supervizora donosi višegodišnji program rada Nadzornog tijela, te ga prosljeđuje na znanje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

Višegodišnji program rada donosi se ne dovodeći u pitanje postupak donošenja godišnjeg proračuna, te se objavljuje.

7. Odbor supervizora donosi proračun u skladu s člankom 63.

8. Odbor supervizora ima stegovne ovlasti nad predsjednikom i izvršnim direktorom i može ih razriješiti dužnosti u skladu s člankom 48. stavkom 5., odnosno člankom 51. stavkom 5.

Članak 44.

Donošenje odluka

1. Odluke Odbora supervizora donose se običnom većinom njegovih članova. Svaki član ima jedan glas.

U vezi s aktima navedenima u člancima od 10. do 16. i mjerama i odlukama donesenima prema trećem podstavku članka 9. stavka 5. i poglavlju VI. i odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, Odbor supervizora donosi odluke kvalificiranom većinom svojih članova kako je utvrđeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

U vezi s odlukama u skladu s člankom 19. stavkom 3., za odluke koje donosi konsolidirajući supervizor, odluke koje predlaže radno tijelo smatraju se donesenima ako ih je odobrila obična većina, osim ako su ih odbili članovi koji predstavljaju manjinu koja može spriječiti donošenje odluke kako je utvrđeno u članku 16. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji i članku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama.

Za sve druge odluke u skladu s člankom 19. stavkom 3., odluke koje predlaže radno tijelo donose se običnom većinom članova Odbora supervizora. Svaki član ima jedan glas.

2. Sastanke Odbora supervizora saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne trećine članova Odbora supervizora, a njima predsjeda predsjednik.

3. Odbor supervizora donosi i objavljuje svoj poslovnik.

4. Poslovnik detaljno određuje uređenje glasovanja, uključujući, prema potrebi, pravila o kvorumu. Članovi koji nemaju pravo glasa i promatrači, uz izuzetak predsjednika i izvršnog direktora, ne prisustvuju raspravama unutar Odbora supervizora koje se odnose na pojedine sudionike financijskih tržišta, osim ako je drukčije određeno člankom 75. stavkom 3. ili aktima iz članka 1. stavka 2.

ODJELJAK 2.

Upravni odbor

Članak 45.

Sastav

1. Upravni odbor sastoji se od predsjednika i šest drugih članova Odbora supervizora koje su odabrali članovi Odbora supervizora koji imaju pravo glasa.

Osim predsjednika, svaki član upravnog odbora mora imati zamjenika koji ga može zamijeniti u slučaju spriječenosti.

Mandat svakog člana kojeg je odabrao Odbor supervizora traje dvije i pol godine. Mandat je moguće jednom produljiti. Sastav upravnog odbora je uravnotežen i razmjeran, te odražava Uniju u cjelini. Mandati se preklapaju i primjenjuje se odgovarajući sustav rotacije.

2. Odluke upravnog odbora donose se na temelju većine prisutnih članova. Svaki član ima jedan glas.

Izvršni direktor i predstavnik Komisije sudjeluju na sastancima upravnog odbora bez prava glasa.

Predstavnik Komisije ima pravo glasa po pitanjima iz članka 63.

Upravni odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik.

3. Sastanke upravnog odbora saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev najmanje jedne trećine članova upravnog odbora, a njima predsjeda predsjednik.

Upravni odbor sastaje se prije svakog sastanka Odbora supervizora, te onoliko često koliko upravni odbor smatra potrebnim. Sastaje se najmanje pet puta godišnje.

4. Članovima upravnog odbora mogu pomagati, pridržavajući se poslovnika, savjetnici ili stručnjaci. Članovi koji nemaju pravo glasa, uz izuzetak izvršnog direktora, ne prisustvuju raspravama unutar upravnog odbora koje se odnose na pojedine sudionike financijskih tržišta.

Članak 46.

Neovisnost

Članovi upravnog odbora djeluju neovisno i objektivno isključivo u interesu Unije kao cjeline, te ne traže i ne primaju upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije niti bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na članove upravnog odbora u obavljanju njihovih zadaća.

Članak 47.

Zadaće

1. Upravni odbor mora osigurati da Nadzorno tijelo provodi svoju misiju i obavlja zadaće koje su mu povjerene u skladu s ovom Uredbom.

2. Upravni odbor predlaže godišnji i višegodišnji program rada koji donosi Odbor supervizora.

3. Upravni odbor izvršava svoje proračunske ovlasti u skladu s člancima 63. i 64.

4. Upravni odbor donosi plan politike Nadzornog tijela koji se odnosi na osoblje i, na temelju članka 68. stavka 2., potrebne provedbene mjere Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica (dalje u tekstu: „Pravilnik o osoblju”).

5. Upravni odbor donosi posebne odredbe o pravu na pristup dokumentima Nadzornog tijela u skladu s člankom 72.

6. Upravni odbor predlaže na odobrenje Odboru supervizora godišnje izvješće o djelatnostima Nadzornog tijela, kao i o dužnostima predsjednika na temelju nacrta izvješća iz članka 53. stavka 7.

7. Upravni odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik.

8. Upravni odbor imenuje i razrješuje članove Odbora za žalbe u skladu s člankom 58. stavcima 3. i 5.

ODJELJAK 3.

Predsjednik

Članak 48.

Imenovanje i zadaće

1. Nadzorno tijelo zastupa predsjednik koji je neovisni stručnjak zaposlen na puno radno vrijeme.

Predsjednik je odgovoran za pripremu rada Odbora supervizora, te predsjeda sastancima Odbora supervizora i upravnog odbora.

2. Predsjednika imenuje Odbor supervizora na temelju postignuća, vještina, znanja o sudionicima financijskih tržišta i tržištima, te iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka.

Prije preuzimanja svojih dužnosti, a najkasnije mjesec dana nakon izbora od strane Odbora supervizora, Europski parlament može, nakon saslušanja kandidata kojeg je izabrao Odbor supervizora, iznijeti prigovor na imenovanje izabrane osobe.

Odbor supervizora također među svojim članovima odabire zamjenika koji obavlja funkcije predsjednika u njegovoj odsutnosti. Taj se zamjenik ne izabire među članovima upravnog odbora.

3. Mandat predsjednika traje 5 godina i može se jednom produljiti.

4. Tijekom 9 mjeseci prije kraja petogodišnjeg mandata predsjednika Odbor supervizora ocjenjuje:

(a) rezultate postignute u prvom mandatu i način na koji su ostvareni;

(b) dužnosti i zahtjeve Nadzornog tijela u sljedećim godinama.

Uzimajući u obzir ocjenu, Odbor supervizora može jednom produljiti mandat predsjednika, uz potvrdu Europskog parlamenta.

5. Predsjednika može razriješiti dužnosti samo Europski parlament nakon odluke Odbora supervizora.

Predsjednik ne smije sprečavati Odbor supervizora da raspravlja o pitanjima koja se odnose na predsjednika, posebno o potrebi za njegovim razrješenjem, te ne smije biti uključen u rasprave koje se na to odnose.

Članak 49.

Neovisnost

Ne dovodeći u pitanje ulogu Odbora supervizora s obzirom na zadaće predsjednika, predsjednik ne traži i ne prima upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije niti bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na predsjednika u obavljanju njegovih zadaća.

U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 68., predsjednika nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

Članak 50.

Izvješće

1. Europski parlament i Vijeće mogu pozvati predsjednika ili njegovog zamjenika da daju izjavu, u potpunosti poštujući njihovu neovisnost. Predsjednik daje izjavu pred Europskim parlamentom i odgovara na sva pitanja koja mu postave njegovi članovi, kada god se to traži.

2. Predsjednik u pisanom obliku izvješćuje Europski parlament o glavnim djelatnostima Nadzornog tijela kada god je to zatraženo, te najmanje 15 dana prije davanja izjave iz stavka 1.

3. Osim informacija navedenih u člancima od 11. do 18. i člancima 20. i 33., izvješće također uključuje sve relevantne informacije koje izvanredno zatraži Europski parlament.

ODJELJAK 4.

Izvršni direktor

Članak 51.

Imenovanje

1. Nadzornim tijelom upravlja izvršni direktor koji je neovisni stručnjak zaposlen na puno radno vrijeme.

2. Izvršnog direktora imenuje Odbor supervizora, nakon potvrđivanja Europskog parlamenta, na temelju postignuća, vještina, znanja o sudionicima financijskih tržišta i tržištima, i iskustva relevantnog za financijski nadzor i regulativu te rukovodećeg iskustva, nakon provedbe otvorenog selekcijskog postupka.

3. Mandat izvršnog direktora traje 5 godina i može se jednom produljiti.

4. Tijekom 9 mjeseci prije kraja petogodišnjeg mandata izvršnog direktora Odbor supervizora ocjenjuje:

(a) rezultate postignute u prvom mandatu i način na koji su ostvareni;

(b) dužnosti i zahtjeve Nadzornog tijela u sljedećim godinama.

Uzimajući u obzir ocjenu iz prvog podstavka, Odbor supervizora može jednom produljiti mandat izvršnog direktora.

5. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Odbora supervizora.

Članak 52.

Neovisnost

Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće uloge upravnog odbora i Odbora supervizora s obzirom na zadaće izvršnog direktora, izvršni direktor ne traži i ne prima upute od institucija ili tijela Unije, od vlada država članica ili od bilo kojeg drugog javnog ili privatnog tijela.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije niti bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na izvršnog direktora u obavljanju njegovih zadaća.

U skladu s Pravilnikom o osoblju iz članka 68., izvršnog direktora nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

Članak 53.

Zadaće

1. Izvršni direktor odgovoran je za upravljanje Nadzornim tijelom i priprema rad upravnog odbora.

2. Izvršni direktor odgovoran je za provedbu godišnjeg programa rada Nadzornog tijela prema smjernicama Odbora supervizora i pod kontrolom upravnog odbora.

3. Izvršni direktor poduzima potrebne mjere, posebno donošenje internih upravnih uputa i objavljivanja obavijesti, kako bi se osiguralo funkcioniranje Nadzornog tijela u skladu s ovom Uredbom.

4. Izvršni direktor priprema višegodišnji program rada kako je navedeno u članku 47. stavku 2.

5. Svake godine do 30. lipnja, izvršni direktor priprema program rada za sljedeću godinu kako je navedeno u članku 47. stavku 2.

6. Izvršni direktor priprema prednacrt proračuna Nadzornog tijela na temelju članka 63. te izvršava proračun Nadzornog tijela u skladu s člankom 64.

7. Izvršni direktor svake godine priprema nacrt izvješća koji sadrži odjeljak o regulatornim i nadzornim aktivnostima Nadzornog tijela i odjeljak o financijskim i upravnim pitanjima.

8. S obzirom na osoblje Nadzornog tijela, izvršni direktor izvršava ovlasti propisane člankom 68. i upravlja pitanjima koja se odnose na osoblje.

POGLAVLJE IV.

ZAJEDNIČKA TIJELA EUROPSKIH NADZORNIH TIJELA

ODJELJAK 1.

Zajednički odbor europskih nadzornih tijela

Članak 54.

Osnivanje

1. Ovime se osniva Zajednički odbor europskih nadzornih tijela.

2. Zajednički odbor djeluje kao forum u kojem Nadzorno tijelo redovito i blisko surađuje i osigurava međusektorsku dosljednost s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) , posebno u pogledu:

— financijskih konglomerata,

— računovodstva i revizije,

— mikrobonitetnih analiza međusektorskih kretanja, rizika i osjetljivosti za financijsku stabilnost,

— investicijskih proizvoda za građanstvo,

— mjera za borbu protiv pranja novca, te

— razmjene informacija s ESRB-om i razvoja odnosa između ESRB-a i ESA.

3. Zajednički odbor ima osoblje koje dodjeljuju ESA-e, a koje djeluje kao tajništvo. Nadzorno tijelo osigurava odgovarajuća sredstva za upravne, infrastrukturne i operativne troškove.

4. Ako sudionik financijskih tržišta obuhvaća više različitih sektora, Zajednički odbor rješava sporove u skladu s člankom 56.

Članak 55.

Sastav

1. Zajednički odbor sastoji se od predsjednika ESA i, prema potrebi, predsjednika bilo kojeg pododbora koji je osnovan u skladu s člankom 57.

2. Izvršni direktor, predstavnik Komisije i ESRB-a pozivaju se kao promatrači na sastanke Zajedničkog odbora, kao i bilo kojeg pododbora iz članka 57.

3. Predsjednik Zajedničkog odbora imenuje se prema načelu godišnje rotacije predsjednika ESA. Predsjednik Zajedničkog odbora jest potpredsjednik ESRB-a.

4. Zajednički odbor donosi i objavljuje svoj poslovnik. Poslovnik može odrediti dodatne sudionike na sastancima Zajedničkog odbora.

Zajednički odbor sastaje se najmanje jednom u dva mjeseca.

Članak 56.

Zajednička stajališta i zajednički akti

U okviru svojih zadaća iz poglavlja II., te posebno s obzirom na provedbu Direktive 2002/87/EZ, Nadzorno tijelo, prema potrebi, donosi zajednička stajališta s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) i europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo).

Akte iz članaka od 10. do 15., 17., 18. ili 19. ove Uredbe u odnosu na primjenu Direktive 2002/87/EZ i bilo kojih drugih akata Unije iz članka 1. stavka 2. koji su također u području nadležnosti europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) i europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), prema potrebi, istodobno donose Nadzorno tijelo, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje).

Članak 57.

Pododbori

1. Za potrebe članka 56., u okviru Zajedničkog odbora osniva se Pododbor za financijske konglomerate.

2. Pododbor se sastoji od pojedinaca navedenih u članku 55. stavku 1. i jednog predstavnika na visokoj razini koji je sadašnji zaposlenik relevantnog nadležnog tijela iz svake države članice.

3. Pododbor među svojim članovima bira predsjednika, koji je također član Zajedničkog odbora.

4. Zajednički odbor može osnivati dodatne pododbore.

ODJELJAK 2.

Odbor za žalbe

Članak 58.

Sastav i djelovanje

1. Odbor za žalbe jest zajedničko tijelo ESA.

2. Odbor za žalbe sastoji se od šest članova i šest zamjenika koji su ugledni pojedinci s dokazanim relevantnim znanjem i stručnim iskustvom, uključujući iskustvo u nadzoru na dovoljno visokoj razini u području bankarstva, osiguranja, strukovnih mirovina, tržišta vrijednosnih papira ili drugih financijskih usluga, isključujući sadašnje osoblje nadležnih tijela ili drugih nacionalnih institucija ili institucija Unije uključenih u djelatnosti Nadzornog tijela. Odbor za žalbe mora imati dostatnu pravnu stručnost za pružanje stručnih pravnih savjeta o zakonitosti izvršavanja ovlasti Nadzornog tijela.

Odbor za žalbe imenuje svojeg predsjednika.

3. Upravni odbor Nadzornog tijela imenuje dva člana Odbora za žalbe i dva zamjenika s užeg popisa koji predlaže Komisija, a nakon objave javnog poziva za iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije*, te nakon savjetovanja s Odborom supervizora.

Ostali članovi imenuju se u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010 i Uredbom (EU) 1094/2010.

4. Mandat članova Odbora za žalbe traje 5 godina. Taj je mandat moguće jednom produljiti.

5. Član Odbora za žalbe kojeg je imenovao upravni odbor Nadzornog tijela ne razrješuje se dužnosti za vrijeme svojeg mandata, osim ako je proglašen krivim za ozbiljan propust i upravni odbor donese takvu odluku nakon savjetovanja s Odborom supervizora.

6. Odluke Odbora za žalbe donose se na temelju većine od barem četiri od šest njegovih članova. Ako je odluka na koju je podnesena žalba u području primjene ove Uredbe, većina potrebna za donošenje odluke mora uključivati barem jednog od dva člana Odbora za žalbe koje je imenovalo Nadzorno tijelo.

7. Obor za žalbe saziva njegov predsjednik prema potrebi.

8. ESA-e moraju putem Zajedničkog odbora osigurati odgovarajuću operativnu i tajničku potporu Odboru za žalbe.

Članak 59.

Neovisnost i nepristranost

1. Članovi Odbora za žalbe neovisni su u donošenju svojih odluka. Oni ne smiju biti vezani bilo kakvim uputama. Ne smiju obavljati nikakve druge dužnosti s obzirom na Nadzorno tijelo, njegov upravni odbor ili njegov Odbor supervizora.

2. Članovi Odbora za žalbe ne sudjeluju u bilo kakvim žalbenim postupcima u kojima imaju osobni interes, ako su prethodno bili uključeni kao predstavnici jedne od stranaka u postupku, ili ako su sudjelovali u donošenju odluke na koju je podnesena žalba.

3. Ako zbog razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ili bilo kojih drugih razloga, član Odbora za žalbe smatra da neki drugi član ne bi trebao sudjelovati u nekom žalbenom postupku, dužan je o tome izvijestiti Odbor za žalbe.

4. Svaka stranka u žalbenom postupku može iznijeti prigovor u vezi sa sudjelovanjem nekog člana Odbora za žalbe na temelju razloga navedenih u stavcima 1. i 2. ili zbog sumnje da djeluje pristrano.

Prigovor se ne može temeljiti na nacionalnosti članova, a također je neprihvatljiv ako stranka u žalbenom postupku, iako svjesna da postoji razlog za prigovor, ipak poduzima postupovnu mjeru, a ne iznese prigovor na sastav Odbora za žalbe.

5. Odbor za žalbe odlučuje o mjeri koju je potrebno poduzeti u slučajevima navedenima u stavcima 1. i 2., bez sudjelovanja dotičnog člana.

Radi donošenja takve odluke, dotičnog člana zamjenjuje njegov zamjenik u Odboru za žalbe. Ako je zamjenik u sličnoj situaciji, predsjednik određuje zamjenu među ostalim zamjenicima koji su na raspolaganju.

6. Članovi Odbora za žalbe obvezuju se djelovati neovisno i u javnom interesu.

S tim ciljem, oni daju izjavu o obvezama i izjavu o interesima u kojima navode ili da ne postoje nikakvi interesi za koje bi se moglo smatrati da dovode u pitanje njihovu neovisnost ili da ne postoji bilo koji izravan ili neizravan interes za koji bi se moglo smatrati da dovodi u pitanje njihovu neovisnost.

Te se izjave objavljuju jednom godišnje u pisanom obliku.

POGLAVLJE V.

PRAVNI LIJEKOVI

Članak 60.

Žalbe

1. Svaka fizička ili pravna osoba, uključujući nadležna tijela, može se žaliti protiv odluke Nadzornog tijela iz članaka 17., 18. i 19. i protiv svake druge odluke koju je Nadzorno tijelo donijelo u skladu s aktima Unije iz članka 1. stavka 2. koja je naslovljena na tu osobu, ili protiv odluke koja je, iako je u obliku odluke naslovljene na drugu osobu, od izravnog i osobnog interesa za tu osobu.

2. Žalba se zajedno s obrazloženjem podnosi Nadzornom tijelu u pisanom obliku u roku 2 mjeseca od dana kada je dotična osoba primila obavijest o odluci ili, ako nema takve obavijesti, od dana kada je Nadzorno tijelo objavilo svoju odluku.

Odbor za žalbe odlučuje o žalbi u roku 2 mjeseca od podnošenja žalbe.

3. Žalba podnesena u skladu sa stavkom 1. nema suspenzivni učinak.

Međutim, Odbor za žalbe može suspendirati primjenu osporavane odluke ako smatra da to okolnosti zahtijevaju.

4. Ako je žalba prihvatljiva, Odbor za žalbe ispituje je li osnovana. On poziva stranke u žalbenom postupku da u određenom roku podnesu primjedbe na njegove obavijesti ili na priopćenja drugih stranaka u žalbenom postupku. Stranke u žalbenom postupku imaju pravo dati usmene izjave.

5. Odbor za žalbe može potvrditi odluku koju je donijelo nadležno tijelo Nadzornog tijela ili može proslijediti slučaj nadležnom tijelu Nadzornog tijela. Nadležno tijelo obvezuje odluka Odbora za žalbe, te ono donosi izmijenjenu odluku o dotičnom slučaju.

6. Odbor za žalbe donosi i objavljuje svoj poslovnik.

7. Odluke koje donosi Odbor za žalbe moraju biti obrazložene, a Nadzorno tijelo ih mora objaviti.

Članak 61.

Postupci pred Sudom Europske unije

1. U skladu s člankom 263. UFEU-a, pred Sudom Europske unije može se pokrenuti postupak kojim se osporava odluka koju je donio Odbor za žalbe ili u slučajevima kada ne postoji pravo žalbe Odboru za žalbe, odluka koju je donijelo Nadzorno tijelo.

2. Države članice i institucije Unije, kao i sve fizičke i pravne osobe mogu pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije protiv odluka Nadzornog tijela u skladu s člankom 263. UFEU-a.

3. U slučaju da Nadzorno tijelo ima obvezu djelovati, a ne donese odluku, postupak zbog propusta djelovanja može se pokrenuti pred Sudom Europske unije u skladu s člankom 265. UFEU-a.

4. Od Nadzornog se tijela zahtijeva poduzimanje potrebnih mjera kako bi se postupilo u skladu s presudom Suda Europske unije.

POGLAVLJE VI.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 62.

Proračun Nadzornog tijela

1. Prihodi Nadzornog tijela, europskog tijela u skladu s člankom 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi primjenjivoj na opći proračun Europskih zajednica [1] (dalje u tekstu: „Financijska uredba"), sastoje se, osobito, od bilo koje kombinacije sljedećeg:

(a) obveznih doprinosa nacionalnih javnih tijela nadležnih za nadzor sudionika financijskih tržišta koji se uplaćuju u skladu s formulom koja se temelji na ponderiranju glasova kao što je navedeno u članku 3. stavku 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama. Za potrebe ovog članka, članak 3. stavak 3. Protokola (br. 36) o prijelaznim odredbama nastavlja se primjenjivati i nakon roka koji je u njemu utvrđen, 31. listopada 2014.;

(b) subvencije Unije iz općeg proračuna Europske unije (odjeljak o Komisiji);

(c) svih naknada koje se plaćaju Nadzornom tijelu u slučajevima navedenima u relevantnim instrumentima prava Unije.

2. Rashodi Nadzornog tijela uključuju najmanje troškove za osoblje, naknade za rad, upravne troškove, troškove za infrastrukturu, stručnu izobrazbu i operativne troškove.

3. Prihodi i rashodi moraju biti uravnoteženi.

4. Procjena svih prihoda i rashoda Nadzornog tijela priprema se za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, te se iskazuje u proračunu Nadzornog tijela.

[1] SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

Članak 63.

Donošenje proračuna

1. Do 15. veljače svake godine, izvršni direktor sastavlja nacrt izvješća o procjeni prihoda i rashoda za sljedeću financijsku godinu, te ga dostavlja upravnom odboru i Odboru supervizora, zajedno s kadrovskim planom. Svake godine, Odbor supervizora, na temelju nacrta izvješća koji je sastavio izvršni direktor i odobrio upravni odbor, izrađuje izvješće o procjeni prihoda i rashoda Nadzornog tijela za sljedeću financijsku godinu. Izvješće o procjeni, zajedno s nacrtom kadrovskog plana, Odbor supervizora dostavlja Komisiji do 31. ožujka. Prije donošenja izvješća o procjeni, nacrt koji je pripremio izvršni direktor mora odobriti upravni odbor.

2. Komisija dostavlja izvješće o procjeni Europskom parlamentu i Vijeću (dalje u tekstu zajedno se nazivaju: „proračunsko tijelo"), zajedno s nacrtom proračuna Europske unije.

3. Na temelju izvješća o procjeni, Komisija u nacrt proračuna Europske unije uključuje procjenu koju smatra potrebnom s obzirom na kadrovski plan i iznos subvencije koji terete opći proračun Europske unije u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

4. Proračunsko tijelo donosi kadrovski plan Nadzornog tijela. Proračunsko tijelo odobrava proračunska sredstva za subvenciju Nadzornom tijelu.

5. Proračun Nadzornog tijela donosi Odbor supervizora. On postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Europske unije. Prema potrebi, proračun se usklađuje na odgovarajući način.

6. Upravni odbor bez odlaganja obavješćuje proračunsko tijelo o svojoj namjeri provođenja svakog projekta koji bi mogao imati značajne financijske implikacije za financiranje njegovog proračuna, posebno o svakom projektu koji se odnosi na nekretnine, kao što su zakup ili kupnja zgrada. On o tome obavješćuje Komisiju. Ako bilo koji dio proračunskog tijela namjerava izdati mišljenje, mora u roku 2 tjedna od primitka informacije o projektu obavijestiti Nadzorno tijelo o svojoj namjeri izdavanja takvog mišljenja. Pri izostanku odgovora Nadzorno tijelo može nastaviti s planiranim radnjama.

7. U prvoj godini djelovanja Nadzornog tijela, koja završava 31. prosinca 2011., financiranje Nadzornog tijela od strane Unije podliježe suglasnosti proračunskog tijela kao što je navedeno u točki 47. Međuinstitucionalnog sporazuma o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju.

Članak 64.

Izvršavanje i kontrola proračuna

1. Izvršni direktor djeluje kao nalogodavac i izvršava proračun Nadzornog tijela.

2. Do 1. ožujka nakon završetka svake financijske godine, računovođa Nadzornog tijela prosljeđuje računovođi Komisije i Revizorskom sudu privremene račune zajedno s izvješćem o proračunskom i financijskom upravljanju tijekom financijske godine. Računovođa Nadzornog tijela također šalje izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju članovima Odbora supervizora, Europskom parlamentu i Vijeću do 31. ožujka sljedeće godine.

Računovođa Komisije zatim konsolidira privremene račune institucija i decentraliziranih tijela u skladu s člankom 128. Financijske uredbe.

3. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda o privremenim računima Nadzornog tijela u skladu s člankom 129. Financijske uredbe, izvršni direktor koji djeluje na vlastitu odgovornost sastavlja završne račune Nadzornog tijela i dostavlja ih na mišljenje upravnom odboru.

4. Upravni odbor dostavlja mišljenje o završnim računima Nadzornog tijela.

5. Izvršni direktor šalje te završne račune zajedno s mišljenjem upravnog odbora članovima Odbora supervizora, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu do 1. srpnja nakon završetka financijske godine.

6. Završni računi se objavljuju.

7. Izvršni direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe do 30. rujna. Isto tako, šalje i presliku tog odgovora upravnom odboru i Komisiji.

8. Izvršni direktor podnosi Europskom parlamentu, na njegov zahtjev i kao što je predviđeno člankom 146. stavkom 3. Financijske uredbe, sve informacije potrebne za neometanu primjenu postupka razrješnice za dotičnu financijsku godinu.

9. Europski parlament, na preporuku Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, a prije 15. svibnja godine N+2, dodjeljuje razrješnicu Nadzornom tijelu za izvršenje proračuna koji obuhvaća prihode općeg proračuna Europske unije i nadležnih tijela za financijsku godinu N.

Članak 65.

Financijska pravila

Financijska pravila koja se primjenjuju na Nadzorno tijelo donosi upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. Ta pravila ne smiju odstupati od Uredbe Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 od 19. studenoga 2002. o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi primjenjivoj na opći proračun Europskih zajednica [1], osim ako to zahtijevaju posebne operativne potrebe za funkcioniranje Nadzornog tijela, te samo uz prethodnu suglasnost Komisije.

[1] SL L 357, 31.12.2002., str. 72.

Članak 66.

Mjere za suzbijanje prijevara

1. S ciljem suzbijanja prijevare, korupcije i bilo kojih drugih nezakonitih aktivnosti na Nadzorno tijelo se primjenjuje Uredba (EZ) br. 1073/1999 bez ikakvih ograničenja.

2. Nadzorno tijelo mora pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu o unutarnjim istragama OLAF-a i odmah donijeti odgovarajuće odredbe za sve osoblje Nadzornog tijela.

3. Odluke o financiranju te sporazumi i provedbeni akti koji iz njih proizlaze izričito određuju da Revizorski sud i OLAF mogu, u slučaju potrebe, obavljati izravne kontrole korisnika novčanih sredstava koje je isplatilo Nadzorno tijelo, kao i osoblja odgovornog za dodjelu tih novčanih sredstava.

POGLAVLJE VII.

OPĆE ODREDBE

Članak 67.

Povlastice i imuniteti

Na Nadzorno tijelo i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i UFEU-u.

Članak 68.

Osoblje

1. Na osoblje Nadzornog tijela, uključujući njegovog izvršnog direktora i njegovog predsjednika, primjenjuju se Pravilnik o osoblju, Uvjeti zaposlenja ostalih službenika i pravila koja radi njihove primjene zajednički donose institucije Unije.

2. Uz suglasnost Komisije, upravni odbor donosi potrebne provedbene mjere u skladu s postupcima iz članka 110. Pravilnika o osoblju.

3. U pogledu svojeg osoblja, Nadzorno tijelo izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanja i koje se Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora.

4. Upravni odbor donosi odredbe koje omogućuju da nacionalni stručnjaci iz država članica budu upućeni u Nadzorno tijelo.

Članak 69.

Odgovornost Nadzornog tijela

1. U slučaju izvanugovorne odgovornosti, Nadzorno tijelo u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonodavstvima država članica nadoknađuje svaku štetu koju je uzrokovalo Nadzorno tijelo ili njegovo osoblje u obavljanju svojih dužnosti. Sud Europske unije nadležan je za sve sporove u vezi s nadoknadom takve štete.

2. Relevantne odredbe koje se primjenjuju na osoblje Nadzornog tijela uređuju osobnu financijsku odgovornost i disciplinsku odgovornost osoblja Nadzornog tijela prema Nadzornom tijelu.

Članak 70.

Obveza čuvanja poslovne tajne

1. Članovi Odbora supervizora i upravnog odbora, izvršni direktor, te osoblje Nadzornog tijela, uključujući dužnosnike privremeno upućene od država članica, te sve druge osobe koje obavljaju zadaće za Nadzorno tijelo na ugovornoj osnovi podliježu zahtjevima koji se odnose na čuvanje poslovne tajne u skladu s člankom 339. UFEU-a i relevantnim odredbama zakonodavstva Unije, čak i nakon što prestanu obavljati svoje dužnosti.

Na njih se primjenjuje članak 16. Pravilnika o osoblju.

U skladu s Pravilnikom o osoblju, osoblje nakon napuštanja službe još uvijek obvezuje dužnost časnog i diskretnog ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili pogodnosti.

Ni države članice, institucije ili tijela Unije niti bilo koja druga javna ili privatna tijela ne smiju utjecati na osoblje Nadzornog tijela u obavljanju njihovih zadaća.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve obuhvaćene kaznenim pravom, nikakve povjerljive informacije koje su primile osobe iz stavka 1. u obavljanju svojih dužnosti ne smiju biti otkrivene bilo kojoj osobi ili tijelu osim u sažetom ili agregiranom obliku tako da se ne može utvrditi identitet pojedinih sudionika financijskih tržišta.

Nadalje, obveza iz stavka 1. i prvog podstavka ovog stavka ne sprečava Nadzorno tijelo i nacionalna nadzorna tijela da upotrebljavaju informacije radi provedbe akata iz članka 1. stavka 2., te posebno u pravnim postupcima za donošenje odluka.

3. Stavci 1. i 2. ne sprečavaju Nadzorno tijelo da razmjenjuje informacije s nacionalnim nadzornim tijelima u skladu s ovom Uredbom i drugim zakonodavstvom Unije primjenjivim na sudionike financijskih tržišta.

Te informacije podliježu uvjetima čuvanja poslovne tajne iz stavaka 1. i 2. Nadzorno tijelo propisuje svojim unutarnjim poslovnikom praktična rješenja za provedbu pravila o tajnosti iz stavaka 1. i 2.

4. Nadzorno tijelo primjenjuje Odluku Komisije 2001/844/EZ/EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina unutarnjeg poslovnika ([1]).

([1]) SL L 317, 3.12.2001., str. 1.

Članak 71.

Zaštita podataka

Ova Uredba ne dovodi u pitanje obveze država članica koje se odnose na njihovu obradu osobnih podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ ili obveze Nadzornog tijela koje se odnose na njegovu obradu osobnih podataka u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 pri ispunjavanju njegovih odgovornosti.

Članak 72.

Pristup dokumentima

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koje čuva Nadzorno tijelo.

2. Upravni odbor do 31. svibnja 2011. mora donijeti praktične mjere za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.

3. Na odluke koje je donijelo Nadzorno tijelo na temelju članka 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 moguće je iznijeti pritužbe Europskom ombudsmanu ili se u vezi s njima može pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije, nakon žalbe Odboru za žalbe, prema potrebi, u skladu s uvjetima propisanima člancima 228. i 263. UFEU-a.

Članak 73.

Jezično uređenje

1. Na Nadzorno tijelo se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici ([1]).

2. Upravni odbor odlučuje o unutarnjem jezičnom uređenju za Nadzorno tijelo.

3. Usluge prijevoda koje su potrebne za funkcioniranje Nadzornog tijela pruža Centar za prevođenje za tijela Europske unije.

Članak 74.

Sporazum o sjedištu

Potrebni aranžmani koji se odnose na smještaj Nadzornog tijela u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište, kao i opremu koju stavlja na raspolaganje ta država članica, te posebna pravila koja se u toj državi članici primjenjuju na izvršnog direktora, članove upravnog odbora, osoblje Nadzornog tijela i članove njihovih obitelji propisuju se Sporazumom o sjedištu između Nadzornog tijela i te države članice koji se sklapa nakon odobrenja upravnog odbora.

Država članica mora osigurati najbolje moguće uvjete kako bi omogućila pravilno funkcioniranje Nadzornog tijela, uključujući višejezično, europski orijentirano školovanje i odgovarajuću prometnu povezanost.

([1]) SL 17, 6.10.1958., str. 385.

Članak 75.

Sudjelovanje trećih zemalja

1. Sudjelovanje u radu Nadzornog tijela otvoreno je trećim zemljama koje su sklopile sporazume s Unijom kojima su prihvatile i primjenjuju pravo Unije u područjima nadležnosti Nadzornog tijela kao što je navedeno u članku 1. stavku 2.

2. Nadzorno tijelo može surađivati s državama iz stavka 1. koje primjenjuju zakonodavstvo koje je priznato kao istovjetno u područjima nadležnosti Nadzornog tijela iz članka 1. stavka 2., kao što je predviđeno međunarodnim sporazumima koje je Unija sklopila u skladu s člankom 216. UFEU-a.

3. Prema relevantnim odredbama sporazuma iz stavaka 1. i 2., propisuje se uređenje koje određuje, osobito, prirodu, opseg i postupovne aspekte uključenosti zemalja iz stavka 1. u rad Nadzornog tijela, uključujući odredbe koje se odnose na financijske doprinose i osoblje. Njima se može osigurati sudjelovanje u Odboru supervizora u ulozi promatrača, ali se i osigurava da te zemlje ne prisustvuju bilo kakvim raspravama koje se odnose na pojedine sudionike financijskih tržišta, osim ako za to postoji izravan interes.

POGLAVLJE VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 76.

Pripremne radnje

1. Nakon stupanja na snagu ove Uredbe, te prije osnivanja Nadzornog tijela, CESR djeluje u bliskoj suradnji s Komisijom u pripremi zamjene CESR-a Nadzornim tijelom.

2. Kada Nadzorno tijelo bude osnovano, Komisija je odgovorna za administrativno uspostavljanje i početno administrativno djelovanje Nadzornog tijela prije nego što Nadzorno tijelo imenuje izvršnog direktora.

S tim ciljem, do trenutka dok izvršni direktor ne preuzme svoje dužnosti nakon što ga je Odbor supervizora imenovao u skladu s člankom 51., Komisija može odrediti jednog dužnosnika da na privremenoj osnovi ispunjava funkcije izvršnog direktora. To je razdoblje ograničeno na vrijeme potrebno da se imenuje izvršni direktor Nadzornog tijela.

Privremeni izvršni direktor može odobravati sva plaćanja pokrivena sredstvima predviđenima proračunom Nadzornog tijela nakon što ih odobri upravni odbor i može sklapati ugovore, uključujući ugovore s osobljem, nakon donošenja kadrovskog plana Nadzornog tijela.

3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje ovlasti Odbora supervizora i upravnog odbora.

4. Nadzorno tijelo se smatra pravnim slijednikom CESR-a. Danom osnivanja Nadzornog tijela, sva imovina i obveze i svi poslovi CESR-a koji su u tijeku automatski se prenose na Nadzorno tijelo. CESR mora sastaviti izvješće u kojemu iskazuje završno stanje svoje imovine i svojih obveza na dan tog prijenosa. CESR i Komisija moraju revidirati i odobriti to izvješće.

Članak 77.

Prijelazne odredbe koje se odnose na osoblje

1. Odstupajući od članka 68., svi ugovori o radu i sporazumi o upućivanju zaposlenika koje je sklopio CESR ili njegovo Tajništvo i koji su na snazi 1. siječnja 2011. moraju se poštovati do datuma njihovog isteka. Oni se ne smiju produljivati.

2. Svim članovima osoblja na koje se odnose ugovori iz stavka 1. nudi se mogućnost sklapanja ugovora za privremene službenike u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika na različitim stupnjevima, kao što je navedeno u kadrovskom planu Nadzornog tijela.

Nakon stupanja na snagu ove Uredbe, tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora provest će unutarnji selekcijski postupak ograničen na osoblje koje ima ugovore s CESR-om ili njegovim Tajništvom kako bi se provjerile sposobnosti, učinkovitost i integritet osoba koje bi se zaposlile. U unutarnjem selekcijskom postupku u potpunosti se uzimaju u obzir vještine i iskustvo koje je pojedinac pokazao u svojem prethodnom radu.

3. Uspješnim kandidatima se ovisno o vrsti i razini funkcija koje će obavljati nude ugovori za privremene službenike za razdoblje koje je barem jednako preostalom razdoblju iz prijašnjeg ugovora.

4. Relevantno nacionalno pravo koje se odnosi na ugovore o radu i ostali relevantni instrumenti i dalje se primjenjuju na članove osoblja koji su već imali ugovore, a koji su odlučili da se neće prijaviti za ugovore za privremene službenike ili kojima ne budu ponuđeni ugovori za privremene službenike u skladu sa stavkom 2.

Članak 78.

Nacionalne odredbe

Države članice donose odgovarajuće odredbe kako bi osigurale učinkovitu primjenu ove Uredbe.

Članak 79.

Izmjene

Odluka br. 716/2009/EZ izmjenjuje se tako da se CESR uklanja s popisa korisnika iz odjeljka B Priloga toj Odluci.

Članak 80.

Stavljanje izvan snage

Odluka Komisije 2009/77/EZ o osnivanju CESR-a stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2011.

Članak 81.

Revizija

1. Do 2. siječnja 2014., i svake 3 godine nakon toga, Komisija je dužna objavljivati opće izvješće o stečenom iskustvu koje je rezultat rada Nadzornog tijela i o postupcima koji su propisani ovom Uredbom. U tom se izvješću, među ostalim, ocjenjuje:

(a) konvergencija koju su ostvarila nadležna tijela u nadzornim praksama:

   i. konvergencija funkcionalne neovisnosti nadležnih tijela i standarda koji su istovjetni korporativnom upravljanju;

   ii. nepristranost, objektivnost i autonomija Nadzornog tijela;

(b) funkcioniranje kolegija supervizora;

(c) napredak ostvaren u konvergenciji u područjima sprečavanja krize, upravljanja u kriznim situacijama i saniranja krize, uključujući mehanizme financiranja Unije;

(d) uloga Nadzornog tijela u pogledu sistemskog rizika;

(e) primjena zaštitne odredbe utvrđene člankom 38.;

(f) primjena obvezujuće posredničke uloge utvrđene člankom 19.

2. Izvješće iz stavka 1. također mora ispitati:

(a) je li primjereno nastaviti sa zasebnim nadzorom bankovnog tržišta, tržišta osiguranja, strukovnih mirovina, vrijednosnih papira i financijskih tržišta;

(b) je li primjereno provoditi bonitetan nadzor i nadzor poslovanja odvojeno ili od strane istog supervizora;

(c) je li primjereno pojednostavniti i pojačati arhitekturu ESFS-a kako bi se povećala usklađenost između makro i mikro razina te među ESA-ma;

(d) je li razvoj ESFS-a usklađen s globalnim razvojem;

(e) postoji li dovoljno različitosti i izvrsnosti unutar ESFS-a;

(f) jesu li odgovornost i transparentnost primjerene u odnosu na zahtjeve u pogledu objavljivanja;

(g) jesu li resursi Nadzornog tijela primjereni za izvršavanje njegovih odgovornosti;

(h) je li primjereno da sjedište Nadzornog tijela ostane isto ili je primjereno preseliti ESA-e u jedno sjedište kako bi se poboljšala koordinacija između njih.

3. Komisija u vezi s pitanjem izravnog nadzora nad institucijama ili infrastrukturama koje su prisutne u cijeloj Uniji, te uzimajući u obzir tržišna kretanja sastavlja godišnje izvješće o tome je li primjereno povjeriti Nadzornom tijelu dodatne nadzorne odgovornosti u tom području.

4. Izvješće i, prema potrebi, priloženi prijedlozi dostavljaju se Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 82.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od 1. siječnja 2011., uz izuzetak članka 76. i članka 77. stavaka 1. i 2. koji se primjenjuju od dana njezinoga stupanja na snagu.

Nadzorno tijelo se osniva 1. siječnja 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 24. studenoga 2010.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	*O. CHASTEL*